

CCNA په پښتو ژبه

Ketabton.com

CCNA (Cisco Certified Network Associate) in Pashto

ترتیب کونکي: انجینر عبدالرحیم وقاد

فهرست

Error! Bookmark not defined.....	د پېژندنه CCNA
1	Network Devices د شیکې وسایل
3	Introduction to Network Topologies د شیکې د توپولوژی پېژندنه
4	Network Protocols د پېژندنه
6	IP Address
6	IPv4 Address
6	IPv4 Address څنگه جوړ شوی؟
7	Host Portion او Network Portion
7	Subnet Mask
7	Network Address
7	Broadcast Address
7	Usable Host Addresses
8	Private IP Address او Public
8	Dynamic IP Address او Static
8	12. Default Gateway
8	د IP Address یو بشپړ عملي مثال
9	په Cisco Router کې IP Address Configurations
9	MAC Address
10	Port Address
11	Introduction to OSI, TCP/IP, and Cisco Three-Layer Hierarchical Model
12	3. Cisco Three-Layer Hierarchical Model
12	د درې واړو Layers مهم توپیر
12	Router and Switch Hardware, Ports, and Boot-Up Process
13	Router and Switch Ports
13	4. Router Boot-Up Process
14	Switch Modes — Basic Configuration
15	Network Troubleshooting Commands
18	Switch Telnet and SSH Configuration
19	2. SSH Configuration

21	Switch Port Security
21	 Port Security Configurations
22	 Configuration بشپړ Port Security د
22	Port Security Violation Modes
22	 Violation Modes د لنډه پرته
23	 Port Security Verification Commands
23	 Shutdown Port بیا فعالول
23	 DHCP, DHCP Snooping and DHCP Relay Agent
23	 2. DHCP Snooping
24	 3. DHCP Snooping Configuration
24	 DHCP Snooping بشپړ مثال
24	 4. DHCP Snooping Binding Table
25	 5. DHCP Snooping Verification Commands
25	 6. DHCP Relay Agent
25	 7. DHCP Relay Configuration
25	 DHCP Relay بشپړ مثال
26	 DHCP Relay Agent او DHCP Snooping توپیر
26	 VLANs
28	 VTP & LLDP
29	 LLDP — Link Layer Discovery Protocol.2
30	 DTP and STP
31	 STP — Spanning Tree Protocol .2
32	 Root Bridge .3
32	 6. STP Port States
32	 7. PortFast
32	 8. RSTP — Rapid Spanning Tree Protocol
32	 STP او DTP توپیر
33	 LACP .2
33	 EtherChannel Configuration .3
34	 5. Switch Stacking

34	 SPAN — Switch Port Analyzer
35	 Source Port 2.
35	 Destination Port 3.
35	 SPAN Configuration 4.
35	 TX RX لپاره 5. Source
36	 VLAN Traffic Monitoring 6.
36	 SPAN Verifications 7.
36	 SPAN Configuration لري كول 8.
36	 Router Basic Configuration د روتر بنسټيز Configuration
38	 Routing Theory د Routing نظريه
39	 Static Routing ثابت Routing
40	 Dynamic Routing
40	 Static Routing او Dynamic Routing توپير
40	 Static Routing and Dynamic Routing Configuration
41	 Static Routing Configuration
41	 Dynamic Routing Configuration
42	 Static او Dynamic Routing Configuration پرته
43	 RIP - Routing Information Protocol
43	 Subnetting — شبکې وېشل
44	 EIGRP - Enhanced Interior Gateway Routing Protocol
45	 Wildcard Mask — Summarization — VLSM
46	 Summarization
46	 VLSM
46	 OSPF - Open Shortest Path First
48	 OSPF Configuration
49	 ACL — Access Control List
49	 IPv4 ACL ډولونه
50	 Named ACL او Numbered
50	 ACL په Interface کې فعالول
51	 Wildcard Mask

51		ACL Verification
51		د ACL ساده مثال
51		NAT — Network Address Translation
52		د NAT مهم ډولونه
53		HSRP - Hot Standby Router Protocol
54		HSRP Configuration Example
55		HSRP Verification
55		IPv6 — Internet Protocol Version 6
56		د IPv6 مهم Address Types
56		IPv6 Prefix
56		IPv6 Configuration Example
57		Wide Area Network (WAN)
58		HDLC & PPP
59		PPP — Point-to-Point Protocol
59		PPPoE & MLPPP
60		Circuit Switching — Packet Switching — MPLS — Metro Ethernet — Broadband
60		1. Circuit Switching
60		2. Packet Switching
60		3. MPLS — Multiprotocol Label Switching
61		4. Metro Ethernet
62		5. Broadband
63		VPN — Virtual Private Network
63		VPN Tunnel
64		Site-to-Site VPN
64		Remote Access VPN
64		Remote Access VPN Site-to-Site
64		VPN Configuration Example
65		GRE — BGP — AAA
65		2. BGP — Border Gateway Protocol
66		3. AAA — Authentication, Authorization, and Accounting

67	1. NTP & Syslog
68	2. Syslog
69	3. SNMP — Simple Network Management Protocol
70	4. IP SLA — IP Service Level Agreement
71	5. Cisco Three-Layer Hierarchical Model
72	5.2 Access Layer
72	5.3 Distribution Layer
73	5.4 Core Layer
73	5.5 Layers اړیکه د درېیو
74	د ټول درس مهمه خلاصه

CCNA د **Cisco Certified Network Associate** لنډيز دی. CCNA د Cisco د مسلکي تصدیقونو په لړۍ کې د پیل او بنسټیزې کچې تصدیق دی. که څوک غواړي د شبکې په برخه کې مسلکي پرمختګ وکړي، CCNA د دې مسلکي مسیر د پیل لپاره مهم بنسټ ګڼل کېږي. CCNA د Cisco شبکو او د شبکې اړوند بنسټیزو مفاهیمو د زده کړې لپاره جوړ شوی، او د دې تصدیق له لارې زده کوونکی د شبکې د ټکنالوژيو، Cisco وسایلو او د شبکې د کار کولو له بنسټیزو اصولو سره بلدتیا پیدا کوي.

Network Devices د شبکې وسایل

د شبکې وسایل هغه تجهیزات دي چې د شبکې د جوړولو، د وسایلو د نښلولو، د معلوماتو د لېږد، د شبکې د مدیریت او د امنیت د تأمین لپاره کارول کېږي. د **CCNA 200-301** د موضوعاتو له مخې، د Network Components په برخه کې روترونه، Layer 2 او Layer 3 Switches، Next-Generation Firewalls، IPS، Access Points، Controllers، Endpoints او Servers شامل دي.

1 Router روتر

Router هغه شبکه ییز وسیله ده چې د بېلابېلو شبکو ترمنځ د معلوماتو د لېږد لپاره کارول کېږي. روتر د شبکې په جوړښت کې د مختلفو شبکو ترمنځ د ارتباط لپاره مهم رول لري. د بېلګې په توګه، یو روتر کولای شي د یوې داخلي شبکې ترافیک د بلې شبکې یا انټرنېټ پر لوري ولېږي. روتر د **Layer 3** په کچه کار کوي او د IP معلوماتو پر بنسټ د Packet د لېږد لپاره پرېکړه کوي. په شبکو کې روترونه د **Default Router/Gateway** په توګه هم کارول کېدای شي. که په یوه Subnet کې څو روترونه موجود وي، د شبکې د Availability د لوړولو لپاره د **First Hop Redundancy Protocol (FHRP)** څخه هم استفاده کېدای شي.

Layer 2 Switch — Layer 2

Layer 2 Switch د LAN دننه د Endpoints د نښلولو لپاره کارول کېږي. د Campus LAN په جوړښت کې **Access Layer Switches** مستقیماً له Endpoints، لکه User Devices او Servers، سره نښلول کېږي. Layer 2 Switch د Ethernet Frame د لېږد لپاره د **MAC Address** معلومات کاروي. په ساده ډول:

Endpoint → Layer 2 Switch → Network

3 Layer 3 Switch سویچ

Layer 3 Switch د Switching ترڅنګ د Layer 3 Routing وړتیا هم لري. د شبکې د ډیزاین له مخې، ځینې Switches یوازې د Layer 2 Switching لپاره کارول کېږي، خو Layer 3 Switch کولای شي د IP پر بنسټ د Packet د Routing دندې هم ترسره کړي. په ځینو شبکو کې حتی Access Layer هم د Layer 3 Switching پر بنسټ جوړېدای شي، چې دې ته **Routed Access Layer** ویل کېږي.

4 Access Point (AP) د بېسیم شبکې وسیله

Access Point (AP) د Wireless Network لپاره کارول کېږي. AP د Wireless Endpoints لپاره د شبکې د لاسرسۍ زمینه برابروي. د مثال په توګه، Laptop، Smartphone یا بل Wireless Device کولای شي د Access Point له لارې LAN ته وصل شي. په **SOHO** شبکو کې ممکن یوه واحد وسیله څو دندې په ګډه ترسره کړي؛ لکه:

- Router
- Switch
- Wireless Access Point
- Firewall

5 Firewall فایروال

Firewall د شبکې د امنیت لپاره کارول کېږي. Firewall د Network Traffic په مسیر کې قرار نیسي او پرېکړه کوي چې کوم Traffic باید **Allow** او کوم باید **Discard** شي. Firewall کولای شي د لاندې معلوماتو پر اساس Traffic وڅېړي:

- Source IP Address
- Destination IP Address
- TCP/UDP Port Numbers
- Application-level معلومات
- د اړیکې مخکینی حالت (Stateful Inspection)

د Router د ACL په پرتله Firewall د Packet Filtering لپاره پراخ امنیتي امکانات لري.

IPS Intrusion Prevention System 6

IPS د شبکې د امنیت یوه وسیله ده چې د شبکې په تېرېدونکي Traffic کې د احتمالي بریدونو د پېژندلو او مخنیوي لپاره کارول کېږي. Traditional IPS له **Exploit Signatures** څخه استفاده کوي IPS. د Packet معلومات د موجودو Signatures سره پرتله کوي او که معلومه کړي چې Traffic د یوه برید برخه ده، کولای شي:

- Event ثبت کړي؛
 - Packet رد کړي؛
 - یا Traffic د نورو امنیتي تحلیلونو لپاره Redirect کړي.
- IPS د بېلګې په توګه د **DoS**، **DDoS**، **Worms** او **Viruses** په څېر ګواښونو د پېژندلو لپاره کارول کېدای شي.

Controller 7 کنټرولر

په Controller-Based Networking کې **Controller** د شبکې د وسایلو د ګڼو کنټرولي دندو مرکزي مدیریت ترسره کوي. د کتاب له مخې، Controller کولای شي د Network Devices د Control Plane ځینې یا ټولې دندې مرکزي کړي Network Devices. بیا د Controller سره د ارتباط لپاره Interface کاروي چې **Southbound Interface (SBI)** بلل کېږي. په CCNA کې د Controller مهم مثالونه:

- Cisco DNA Center
- Wireless LAN Controller (WLC)

Endpoint 8 پایوسایل

Endpoint هغه وسایل دي چې د شبکې د خدماتو د کارولو لپاره له شبکې سره نښلول کېږي. د مثال په توګه:

- User Devices
- PCs
- Laptops
- نور Client Devices

په Campus LAN کې Access Layer Switches د Endpoints سره مستقیمه اړیکه جوړوي.

Server 9 سرور

Server د شبکې پر نورو وسایلو او کاروونکو باندې Services او Resources وړاندې کوي. د Campus LAN په جوړښت کې Servers هم د هغو **Endpoint Devices** له ډلې څخه دي چې Access Layer Switches ورسره مستقیم اتصال جوړوي.

Network Devices د لنډه کتنه

اصلي دنده	وسيله
د بېلابېلو شبکو ترمنځ Routing	Router
د LAN دنده د Ethernet Frames لېږد او د Endpoints نښلول	Layer 2 Switch
Layer 3 Routing او Switching	Layer 3 Switch
Wireless Devices له شبکې سره نښلول	Access Point

اصلي دنده	وسيله
د Network Traffic امنيتي Filtering	Firewall
د شبکې د بریدونو پیژندل او مخنیوی	IPS
د شبکې د وسایلو مرکزي کنټرول او مدیریت	Controller
د شبکې د خدماتو کاروونکي وسایل	Endpoint
د شبکې Services او Resources وړاندې کول	Server

Introduction to Network Topologies د توپولوژۍ پېژندنه

Network Topology هغه اصطلاح ده چې د شبکې د وسایلو او د هغوی ترمنځ د ارتباطاتو د جوړښت او ترتیب لپاره کارېږي. د شبکې د ډیزاین پر مهال وسایل په تصادفي ډول له یو بل سره نه نښلول کېږي؛ بلکې د اړتیا، د شبکې د اندازې او د ارتباطاتو د اړتیاوو له مخې مناسب Topology انتخابېږي. په **CCNA 200-301** کې د Network Topology Architecture موضوع د Network Fundamentals برخه ده او د شبکې د Topology د ځانګړتیاوو پېژندنه پکې شامله ده.

د Network Topology مهم ډولونه

په کتاب کې د LAN Design لپاره لاندې عمومي Topology اصطلاحات بیان شوي دي:

— Star Topology ۱. ستوري توپولوژي

په **Star Topology** کې یو مرکزي Network Device له څو نورو وسایلو سره مستقیمې اړیکې لري. که د مرکزي وسیلې څخه د نورو وسایلو پر لوري د ارتباطاتو کرښې رسمې شي، جوړښت د ستوري په څېر ښکاري؛ له همدې امله ورته **Star Topology** ویل کېږي. د Campus LAN په Access Layer کې Access Switch او له هغه سره نښلول شوي Endpoints د Star Topology یوه بېلګه جوړوي.

— Full Mesh Topology 2. بشپړه Mesh توپولوژي

په **Full Mesh** کې د شبکې د هرې جوړې Nodes ترمنځ مستقیم Link موجود وي. یعنې که څو Network Nodes موجود وي، هر Node له نورو ټولو Nodes سره مستقیمه اړیکه لري. د دې جوړښت مهمه ځانګړتیا دا ده چې د Nodes ترمنځ د ارتباطاتو شمېر ډېرېږي. د مثال په توګه، د ۴ Nodes لپاره Full Mesh د **186 Links** اړتیا لري، چې د Switch Ports مصرف هم ډېر زیاتوي.

— Partial Mesh Topology 3. نیمګړې Mesh توپولوژي

په **Partial Mesh** کې د شبکې د ټولو Nodes ترمنځ مستقیم Link نه وي؛ بلکې یوازې د ګڼو Nodes ترمنځ مستقیمې اړیکې موجودې وي. په بل عبارت:

Partial Mesh = Mesh، خو **Full Mesh** نه وي.

په دوه پوړیز Campus LAN کې د Access او Distribution Switches ترمنځ معمولاً **Partial Mesh** کارول کېږي. د بېلګې په توګه، که هر Access Switch له دوو Distribution Switches سره وصل وي، خو ټول Access Switches له یو بل سره مستقیم وصل نه وي، نو دا Partial Mesh ده.

— Hybrid Topology 4. ګډه توپولوژي

Hybrid Topology هغه ډیزاین دی چې د څو مختلفو Topology مفاهیم په یوه لوی او عموماً پېچلي Network Design کې سره یوځای کړي. دوه پوړیز Campus LAN د Hybrid Topology یوه بېلګه ده، ځکه:

• Access Layer → Star Topology

• Distribution Layer → Partial Mesh

نو دواړه سره یوځای د **Hybrid Design** جوړښت رامنځته کوي.

د Campus LAN او Topology اړیکه

د Campus LAN په ډیزاین کې Cisco د Switches لپاره درې مهمې طبقې یا Layers کاروي:

Access → Distribution → Core

د دوی دندې له یو بل سره توپیر لري Access Switches له End Users سره مستقیمه اړیکه لري، Distribution Switches د Access Switches لپاره د ترافیک د تېرېدو مسیر برابروي، او Core Switches په لویو Campus LANs کې Distribution Switches سره نښلوي.

دوه پوړیزه Topology

Two-Tier Design دوه Layers لري:

Access Layer + Distribution Layer

په دې ډیزاین کې End Devices د Access Switches سره نښلول کېږي، او Access Switches له Distribution Switches سره ارتباط لري. د Access او Distribution ترمنځ عموماً Partial Mesh کارول کېږي.

دا ډیزاین د **Collapsed Core** په نوم هم یادېږي، ځکه ډلا Core Layer نه لري او Core وظیفه د Distribution Layer سره یوځای شوې وي.

درې پوړیزه Topology

Three-Tier Design درې Layers لري:

Access → Distribution → Core

په دې ډیزاین کې Core Switches د Distribution Switches ترمنځ د ارتباط لپاره کارول کېږي. دا جوړښت په لویو Campus LANs کې د شبکې د پراختیا او د Switch Ports او Cables د اغېزمن استعمال لپاره ګټور دی.

لنډه پایله

د Network Topology هدف دا دی چې وښيي **Network Devices** څنګه له یو بل سره نښلول شوي او **Network Design** څنګه جوړ شوی دی. په دې برخه کې مهم Topology ډولونه دا دي:

اساسي مفهوم	Topology
یو مرکزي Device له څو نورو Devices سره نښلول کېږي	Star
هر Node له هر بل Node سره مستقیم Link لري	Full Mesh
یوازې ځینې Nodes له یو بل سره مستقیم Links لري	Partial Mesh
د څو Topology ډولونو ګډون	Hybrid

په Campus LAN کې **Two-Tier Design** عموماً د **Star + Partial Mesh** ګډ جوړښت لري، نو د **Hybrid Topology** مثال ګڼل کېږي.

د Network Protocols پېژندنه

Network Protocols یا د **شبکې پروتوکولونه** هغه ټاکل شوي اصول او میتودونه دي چې د شبکې وسایل او کمپیوټرونه یې د معلوماتو د تبادلې لپاره کاروي. د CCNA کتاب په **TCP/IP** چاپېریال کې بېلابېل پروتوکولونه تشریح کوي چې هر یو یې د شبکې د اړیکو ځانګړې دنده ترسره کوي.

TCP/IP Protocol Suite

TCP/IP د پروتوکولونو یوه مجموعه ده چې د IP شبکو د جوړولو او د مختلفو Hosts ترمنځ د معلوماتو د لېږد لپاره کارول کېږي. د TCP/IP په دې مجموعه کې **TCP** او **IP** تر ټولو مشهور پروتوکولونه دي.

د Network Protocols د پوهېدو لپاره مهمه خبره دا ده چې هر Protocol ځانګړې دنده لري؛ ځینې د معلوماتو د اعتبار وړ انتقال لپاره، ځینې د نومونو د IP Address سره د تړلو لپاره، او ځینې د Web، File Transfer او Network Management لپاره کارول کېږي.

مهم TCP/IP پروتوکولونه

۱. **TCP — Transmission Control Protocol**

TCP یو **Connection-Oriented Transport Layer Protocol** دی چې د معلوماتو د باوري انتقال لپاره کارول کېږي. TCP د معلوماتو د انتقال پر مهال د لاندې کارونو ملاتړ کوي:

- Connection Establishment
- Ordered Data Transfer
- Error Recovery
- Reliability
- Flow Control

TCP Sequence او Acknowledgment معلومات کاروي ترڅو د معلوماتو د انتقال حالت معلوم او د اړتیا په صورت کې د معلوماتو د بیا لېږلو امکان برابر کړي.

2. UDP — User Datagram Protocol

UDP هم د TCP/IP د Transport Layer پروتوکول دی، خو د TCP په څېر Connection-Oriented نه دی. Application Data د UDP او TCP د انتقال لپاره کارول کېږي، او د **Port Numbers** له لارې مشخصوي چې ترلاسه شوي معلومات باید د کوم Application ته وسپارل شي.

3. IP — Internet Protocol

IP شبکې په جوړښت کې د Hosts ترمنځ د Packet د انتقال لپاره کارول کېږي. د IPv4 په Packet کې د **Protocol Field** موجود دی چې مشخصوي د IPv4 Header وروسته کوم Transport Protocol راځي. د مثال په توګه:

• 6 = TCP

• 17 = UDP

نو Receiving Host د IP Header له دې معلوماتو څخه استفاده کوي ترڅو پوه شي چې د IP Packet دننه TCP دی که UDP.

4. DNS — Domain Name System

DNS یو **Application Layer Protocol** دی چې Hostname د هغه اړوند IP Address سره ترجمه کوي. د مثال په توګه، Client کولای شي د یوه Web Server نوم وغواړي او DNS Server یې اړوند IP Address پیدا کړي.

5. HTTP — Hypertext Transfer Protocol

HTTP د Web Client او Web Server ترمنځ د Web Files د انتقال لپاره کارول کېږي. کله چې Browser د Web Server سره TCP Connection جوړ کړي، بیا د Web Page د ترلاسه کولو لپاره HTTP کاروي. د HTTP مشهور Request د **GET** Request دی.

6. DHCP — Dynamic Host Configuration Protocol

DHCP د Client وسایلو لپاره د IP Address او نورو مهمو IP Settings د ترلاسه کولو لپاره کارول کېږي. DHCP Server د Client لپاره د IP Address Lease برابروي او اړین Network Settings هم ورکولی شي.

7. FTP — File Transfer Protocol

FTP د Network له لارې د Files د انتقال لپاره کارول کېږي. **TFTP** په پرتله ډېر امکانات لري او د File Transfer لپاره د Client او Server ترمنځ ارتباط برابروي.

8. TFTP — Trivial File Transfer Protocol

TFTP د Files د انتقال لپاره یو ساده Application Protocol دی. Cisco وسایل کولای شي له **TFTP** څخه د Files د انتقال لپاره استفاده وکړي. د TFTP Server لپاره **UDP Port 69** کارول کېږي.

9. SSH — Secure Shell

SSH د Remote Access لپاره کارېدونکی Protocol دی او په CCNA کې د TCP/IP Application Protocols له ډلې څخه دی. **SSH** د **TCP Port 22** کاروي.

10. Telnet

Telnet هم د Remote Access لپاره کارول کېږي او د **TCP Port 23** څخه استفاده کوي.

11. SNMP — Simple Network Management Protocol

SNMP د Network Devices د Management او Monitoring لپاره یو **Application Layer Protocol** دی. Network Management Software کولای شي د SNMP له لارې د Network Devices معلومات ترلاسه او د شبکې د فعالیت وضعیت وڅاري.

12. SMTP و POP3

SMTP او **POP3** د Email اړوند پروتوکولونه دي. د کتاب له مخې، دواړه د معلوماتو د باوري انتقال اړتیا لري، نو **TCP** کاروي.

مهم Port Numbers او Protocols

Protocol	دنده	Port	Transport
FTP	File Transfer	20/21	TCP
SSH	Remote Access	22	TCP
Telnet	Remote Access	23	TCP

Protocol	دنده	Port	Transport
SMTP	Email Transfer	25	TCP
DNS	Name Resolution	53	TCP/UDP
DHCP Server	IP Configuration	67	UDP
DHCP Client	IP Configuration	68	UDP
TFTP	File Transfer ساده	69	UDP
HTTP	Web	80	TCP
POP3	Email	110	TCP
SNMP	Network Management	161	UDP
Syslog	Network Logging	514	UDP

IP Address

IP Address (Internet Protocol Address) هغه منطقي يا Logical Address دی چې په Network کې د یوه Device د پیژندلو او له نورو Devices سره د Communication لپاره کارېږي.

هر هغه Device چې په IP Network کې Communication کوي، لکه:

- Computer
- Laptop
- Server
- Router
- Printer
- IP Camera
- Smartphone

کولی شي IP Address ولري.

د IP Address اصلي دنده دا ده چې Network ته ونښي:

کوم Device باید د معلوماتو ترلاسه کوونکی وي او معلومات باید کومې Network برخې ته ولېږل شي.

د IP Address اهمیت

فرض کړئ په یوه Network کې درې Computers موجود دي:

PC1 → 192.168.1.10

PC2 → 192.168.1.20

PC3 → 192.168.1.30

که PC1 غواړي PC2 ته معلومات ولېږي، Network باید پوه شي چې د معلوماتو مقصد:

192.168.1.20

دی.

نو IP Address د Network Communication لپاره د Device د منطقي پیژندنې په توګه کار کوي.

IPv4 Address

IPv4 (Internet Protocol Version 4) د IP Address یوه ډېره کارېدونکې نسخه ده.

IPv4 Address د 32 bits څخه جوړ شوی وي.

دا 32 bits په څلورو برخو وېشل کېږي چې هره برخه یې **Octet** بلل کېږي.

IPv4 Address څنګه جوړ شوی؟

IPv4 د 32 bits څخه جوړ دی:

192.168.1.10

هره برخه 8 bits لري.

په مجموع کې 8 + 8 + 8 + 8 = 32 bits :

Host Portion او Network Portion

په IPv4 Address کې دوه مهمې برخې شته:

Network Portion

دا بڼي چې Device د کوم Network برخه ده.

Host Portion

دا په هماغه Network کې ځانګړی Device پېژني.

مثلاً:

IP Address: 192.168.1.10

Subnet Mask: 255.255.255.0

دلته:

Network = 192.168.1.0

Host = 10

نو 192.168.1.10 په 192.168.1.0 Network کې يو Host دی.

Subnet Mask

Subnet Mask موږ ته بڼي چې د IP Address کومه برخه **Network** ده او کومه برخه **Host** ده.

مثال:

IP Address: 192.168.1.10 Subnet Mask: 255.255.255.0 د 24/په شکل هم لیکل کېږي

دلته 24/معنا لري چې د IP Address لومړني 24 bits د Network لپاره دي.

Network Address

Network Address د یوه Network د پېژندلو لپاره کارېږي.

مثلاً:

IP Address: 192.168.1.10

Subnet Mask: 255.255.255.0

Network Address:

192.168.1.0

دا Address عموماً یوه ځانګړې Host ته نه ورکول کېږي.

Broadcast Address

Broadcast Address د یوه Network ټولو Hosts ته د معلوماتو د لېږلو لپاره کارېږي.

د:

192.168.1.0/24

Network Broadcast Address:

192.168.1.255

مثلاً که یو Device Broadcast واستوي، د همدې Network ټول مناسب Hosts یې ترلاسه کولی شي.

Usable Host Addresses

په 192.168.1.0/24 Network کې:

Network Address = 192.168.1.0

Broadcast = 192.168.1.255

نو د Hosts لپاره: Usable Addresses

192.168.1.1

تر 192.168.1.254 یعنې ټول: 254 Usable Hosts

Public او Private IP Address

IPv4 Addresses استعمال له مخې په مختلفو ډولونو وېشل کېږي.

Private IP Address

Private IP Address په داخلي يا Local Networks کې کارېږي.

مهم: Private IPv4 Ranges

Range Private Network

10.0.0.0 — 10.255.255.255 10.0.0.0/8

172.16.0.0 — 172.31.255.255 172.16.0.0/12

192.168.0.0 — 192.168.255.255 192.168.0.0/16

مثال 192.168.1.10 دا: Private IP دی.

Public IP Address

Public IP Address هغه IP Address دی چې په Public Internet کې د Internet-routable Communication لپاره کارېږي.

مثلاً یو Router کولی شي له ISP څخه Public IP ترلاسه کړي او د همدې لارې Internet ته وصل شي.

Static او Dynamic IP Address

Static IP

Static هغه IP دی چې په ثابت ډول Device ته Configuration کېږي.

مثلاً: Server : 192.168.1.10

که Administrator همدا سې وساتي، IP یې نه بدلېږي.

Static IP عموماً په لاندې Devices کې ډېر کارېږي:

- Servers
- Routers
- Network Printers
- IP Cameras
- Network Infrastructure Devices

Dynamic IP

Dynamic IP د **DHCP (Dynamic Host Configuration Protocol)** له لارې په اتومات ډول Device ته ورکول کېږي.

مثال: کله چې PC Network ته وصل شي، DHCP Server ورته IP Address او نور Network Parameters ورکوي.

12. Default Gateway

Default Gateway هغه Device، عموماً Router، دی چې Host یې د خپل Local Network څخه بهر د Traffic لېږلو لپاره کاروي.

که PC غواړي د خپل Network څخه بهر کوم Address ته معلومات ولېږي، Traffic د Default Gateway له لارې استوي.

د IP Address یو بشپړ عملي مثال

فرض کړئ یو PC داسې Configuration لري:

IP Address: 192.168.1.10

Subnet Mask: 255.255.255.0

Default Gateway: 192.168.1.1

DNS Server: 8.8.8.8

په Cisco Router کې IP Address Configurations

فرض کړئ: Router Interface: GigabitEthernet0/0 ته دا IP Address ورکړو:

192.168.1.1/24

Configuration:

```
Router(config)# interface gigabitEthernet 0/0
```

```
Router(config-if)# ip address 192.168.1.1 255.255.255.0
```

```
Router(config-if)# no shutdown
```

د Interface حالت معلومولو لپاره:

```
Router# show ip interface brief
```

مثلاً نتیجه:

```
Interface IP-Address Status
```

```
GigabitEthernet0/0 192.168.1.1 up
```

MAC Address

MAC Address (Media Access Control Address) د شبکې د یوه Device د **Network Interface** لپاره یو ځانګړی Address دی. دا Address په **Data**

Link Layer (Layer 2) کې کارول کېږي.

MAC Address د Ethernet شبکو په switching کې ډېر مهم دی، ځکه چې **Switch** د **MAC Address** پر بنسټ **Frames** له یوه Port څخه بل Port ته

لېږي. د Cisco کتاب په Port Security کې هم MAC Address د Switch Port سره د Device د پېژندلو او امنیت لپاره کاروي.

د MAC Address بڼه

MAC Address عموماً **48-bit** وي، یعنې **6 Bytes** لري.

مثال 00:11:22:33:44:55

MAC Address په Switch کې

کله چې یو Device د Switch له Port سره وصل شي، Switch کولی شي د هغه **Source MAC Address** Device زده کړي او په **MAC Address Table** کې

یې ثبت کړي.

مثلاً:

MAC Address Port

0011.2233.4455 Fa0/1

0022.3344.5566 Fa0/2

بیا Switch د همدې جدول پر بنسټ پوهېږي چې کوم MAC Address په کوم Port کې دی.

IP Address او MAC Address

MAC Address

IP Address

Layer 2 کې کارېږي

Layer 3 کې کارېږي

د Network/Host منطقي پېژندنه د Network Interface پېژندنه

Router یې د Routing لپاره کاروي Switch یې د Switching لپاره کاروي

مثال 0011.2233.4455

مثال 192.168.1.10

MAC Address په Port Security کې

Cisco Switch کولی شي مشخص MAC Address د یوه Port لپاره **Secure MAC Address** وټاکي.

مثلاً Switch(config-if)# switchport port-security mac-address 0011.2233.4455

په دې حالت کې Switch ټاکل شوی MAC Address د هغه Port لپاره مجاز ګڼي. که بل MAC Address د Port له لارې راشي، **Port Security Violation**

رامنځته کېدای شي.

Sticky MAC Address

Switch کولی شي MAC Address په اتومات ډول زده او په Running Configuration کې یې ثبت کړي:

```
Switch(config-if)# switchport port-security mac-address sticky
```

د کتاب له مخې، Sticky Learning د Device Source MAC Address زده کوي او د Port Security په Configuration کې یې اضافه کوي.

Port Address

Port Address په Networking کې هغه **Port Number** ته ویل کېږي چې د **TCP** یا **UDP** په وسیله د یوه Device دننه د ځانگړي Application یا

Network Service د پېژندلو لپاره کارېږي.

د CCNA کتاب له مخې، Applications د **Well-Known Port Number** څخه استفاده کوي، ترڅو Client پوه شي چې کوم Port ته باید Connection جوړ کړي.

Port Number

Port Number د **16-bit** ارزښت دی او له **0 څخه تر 65,535** پورې شمېرې لري.

مثال: Protocol: TCP Port Number: 80 IP Address: 192.168.1.10

دلته د Device د IP Address 192.168.1.10 لري او د HTTP Service لپاره د **Port 80** کاروي.

مشهور Port Numbers

Port Number	Protocol	Application
20	TCP	FTP Data
21	TCP	FTP Control
22	TCP	SSH
23	TCP	Telnet
25	TCP	SMTP
53	TCP/UDP	DNS
67	UDP	DHCP Server
68	UDP	DHCP Client
69	UDP	TFTP
80	TCP	HTTP
110	TCP	POP3
161	UDP	SNMP
443	TCP	SSL/HTTPS
514	UDP	Syslog

دا Well-Known Port Numbers د CCNA کتاب په جدول کې هم ذکر شوي دي.

Source Port او Destination Port

کله چې Client له Server سره ارتباط جوړوي، Packet/Segment کې **Source Port** او **Destination Port** دواړه موجود وي. مثال:

Client Web Server

192.168.1.10 192.168.1.20

Source Port: 49172 Destination Port: 80

دلته: **Source Port = 49172** د Client موقتي Port

د Web Server HTTP Service **Destination Port = 80**

Protocol = TCP

Port Address ولې مهم دی؟

پوازې **IP Address** نه شي ویلای چې په Device کې کوم Application ته معلومات ورسېږي. مثلاً:

192.168.1.10:80

192.168.1.10:22

192.168.1.10:53

IP Address یو شان دی، خو Port Number مختلف دی؛ نو هر Port کولی شي د مختلف Service/Connection استازیتوب وکړي.

Introduction to OSI, TCP/IP, and Cisco Three-Layer Hierarchical Model

1. OSI Model

OSI (Open Systems Interconnection) Model یو **Reference Model** دی چې د Network Communication د کارونو د تشریح او تنظیم لپاره کارېږي. OSI Model شبکه په **7 Layers** وېشي. هر Layer ځانګړی وظیفه لري او د Network Communication په بهیر کې له نورو Layers سره تعامل کوي.

د OSI Model اوو Layers

اساسي دنده	نوم	Layer
Network Services او Applications ته خدمتونه	Application	7
Data Format، Encryption او Translation	Presentation	6
Session جوړول، ساتل او ختمول	Session	5
End-to-End Delivery، Reliability او Flow Control	Transport	4
Logical Addressing او Routing	Network	3
MAC Addressing او Frames	Data Link	2
Bits، Cables او Physical Signals	Physical	1

په CCNA کې د Layer Number کارول ډېر مهم دي. د مثال په توګه، **Transport Layer = Layer 4** دی، او TCP او UDP د TCP/IP Stack په Transport Layer کې کار کوي.

2. TCP/IP Model

TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet Protocol) Model هغه Networking Model دی چې د TCP/IP Protocol Suite د کار کولو طریقه تشریح کوي.

TCP/IP Model د OSI Model په پرتله لږ Layers لري او د Internet او Modern Networks په عملي کار کې ډېر مهم دی.

TCP/IP Model Layers

د OSI سره نږدې ارتباط TCP/IP Layer

Application OSI Layers 5, 6, 7

Transport OSI Layer 4

Internet OSI Layer 3

Network Access OSI Layers 1, 2

Transport Layer

TCP/IP Model کې **Transport Layer** د End-to-End Communication لپاره مهمې دندې ترسره کوي.

د دې Layer مشهور Protocols:

• TCP

• UDP

TCP د **Reliability**، **Error Recovery**، **Flow Control** او **Ordered Data Transfer** په څېر خدمات وړاندې کوي، په داسې حال کې چې UDP نسبتاً ساده دی او دا ټول خدمات نه وړاندې کوي.

د OSI او TCP/IP دواړو Models کې Transport Layer د **Layer 4** په توګه پېژندل کېږي.

3. Cisco Three-Layer Hierarchical Model

Cisco Three-Layer Hierarchical Model د Enterprise/Campus Network د ډیزاین لپاره یو Hierarchical Design دی.

دا Network په درې اصلي Layers وېشي:

1. **Access Layer**
2. **Distribution Layer**
3. **Core Layer**

3.1 Access Layer

Access Layer هغه Layer دی چې **End Devices** ورسره مستقیم نښلي.

لکه:

- PC
- Laptop
- IP Phone
- Server

Access Switches د End-User Devices لپاره د Network Connection Point برابروي او Distribution Layer ته هم متصل کېږي.

3.2 Distribution Layer

Distribution Layer د Access Switches لپاره **Aggregation Point** دی.

د دې Layer مهم کارونه:

- Access Switches سره نښلول
- Traffic Aggregation
- د Network مختلفو برخو ترمنځ Connectivity برابروي
- Frames د Switches ترمنځ Forward کول
- Distribution Layer عموماً په مستقیم ډول End-User Devices نه نښلوي.

3.3 Core Layer

Core Layer د لوی Campus Network مرکزي Layer دی.

د Core Layer اصلي دنده دا ده چې **Distribution Switches** له یو بل سره وصل کړي او د لوی مقدار Network Traffic لپاره لوړ سرعت Connectivity برابر کړي.

د درې واړو Layers مهم توپیر

Layer	اصلي دنده
Access	End Devices نښلوي
Distribution	Access Layers سره نښلوي او Aggregation برابروي
Core	Distribution Layers سره نښلوي او لوړ سرعت Connectivity برابروي

Router and Switch Hardware, Ports, and Boot-Up Process

1. Router Hardware

Router یو Network Device دی چې د **3 Layer** په کچه کار کوي او د IP Address پر بنسټ د مختلفو Networks ترمنځ Packets Forward کوي.

د Router مهم Hardware Components عبارت دي له:

- **CPU (Central Processing Unit)**
- **RAM**
- **ROM**

- NVRAM
- Flash Memory
- Network Interfaces/Ports
- Console Port
- USB Ports په ځینو Models کې

2. Switch Hardwar

Switch عموماً د **Layer 2** په کچه کار کوي او د MAC Address پر بنسټ Ethernet Frames Forward کوي. د Switch مهم Hardware Components عبارت دي له:

- CPU
- RAM
- Flash Memory
- Interfaces/Ports
- ASIC
- TCAM

په Cisco Switch کې د Data Plane د Frame Forwarding لپاره **ASIC** کارول کېږي. ASIC د MAC Address Table د چټک Lookup لپاره له **TCAM** سره کار کوي. Switch بیا CPU او RAM هم لري چې IOS او د Control/Management Plane اړوند کارونه ترسره کوي.

3. Router and Switch Ports

Port/Interface هغه فزیکي یا منطقي Connection Point دی چې Network Device پرې له بل Device سره ارتباط جوړوي.

مهم او Interfaces Ports

استعمال	Port / Interface
د Ethernet Network اتصال	Ethernet
د لوړ سرعت Ethernet اتصال	Gigabit Ethernet
په ځینو Routers ونو کې WAN Connection	Serial
د Device د CLI Management لپاره	Console
د USB Flash او ځینو Management/Storage کارونو لپاره	USB

Console Port

Console Port د Router یا Switch د مستقیم Management لپاره کارېږي، په ځانګړي ډول کله چې Network Connection لا نه وي تنظیم شوی. د Cisco CLI له لارې Administrator Commands داخلوي او Device د هغو Commands په ځواب کې Output ورکوي.

4. Router Boot-Up Process

کله چې Cisco Router **Power On** یا **Reload** شي، د Boot-Up Process په عمومي ډول په څلورو مرحلو ترسره کېږي.

Step 1: POST

POST (Power-On Self-Test) د Router Hardware معاینه کوي.

Router ګوري چې Hardware Components په سمه توګه کار کوي که نه.

Step 2: Bootstrap

Router له **ROM** څخه **RAM** Bootstrap Program ته Copy کوي او هغه اجرا کوي.

Step 3: IOS Loading

Bootstrap Program ټاکي چې کوم **IOS Image** باید Load شي.

IOS عموماً له **Flash Memory** څخه RAM ته Load کېږي.

که مناسب IOS ونه موندل شي، Router کولای شي **ROMMON** ته لاړ شي.

Step 4: Startup Configuration

کله چې IOS Running شي، Router د **startup-config** فایل پیدا کوي او هغه **RAM** ته د **running-config** په توګه Load کوي.

NVRAM

د حافظو مهم توپیر

مهم استعمال	Memory
Bootstrap او POST	ROM
IOS، Running Configuration او فعال معلومات	RAM
IOS Image ذخیره کول	Flash
Startup Configuration ذخیره کول	NVRAM

Cisco Router کې startup-config په **NVRAM** کې ساتل کېږي، په داسې حال کې چې running-config په **RAM** کې وي. **Boot-Up** مهم ترتیب:

POST → Bootstrap → IOS → Startup-config → Running-config

Switch Modes — Basic Configuration

Cisco IOS کې د Switch Configuration لپاره بېلابېل **Modes** کارول کېږي. هر Mode خپل ځانگړی Prompt او Commands لري.

1. User EXEC Mode

Prompt:

Switch>

په دې Mode کې د Switch لومړني Commands کارول کېږي.

له **User EXEC Mode** څخه **Privileged EXEC Mode** ته:

Switch> enable

2. Privileged EXEC Mode

Prompt:

Switch#

په دې Mode کې د Switch د کتنې او Management لپاره Commands کارول کېږي.

مهم Commands

Switch# show running-config

Switch# show startup-config

Switch# show version

Switch# show ip interface brief

Switch# show vlan brief

Switch# show mac address-table

Switch# show cdp neighbors

Switch# copy running-config startup-config

Switch# write memory

Switch# show clock

له **Privileged EXEC Mode** څخه **Global Configuration Mode** ته د تگ لپاره:

Switch# configure terminal

3. Global Configuration Mode

Prompt:

Switch(config)#

په دې Mode کې د Switch عمومي Configuration ترسره کېږي.

مثالونه

Switch(config)# hostname SW1

Switch(config)# enable secret Cisco123

Switch(config)# banner motd #

Switch(config)# ip default-gateway 192.168.1.1

Switch(config)# clock timezone AFT 4 30

4. Console Configuration Mode

Prompt:

```
Switch(config-line)#
```

د Console Line د Configuration لپاره کارېږي.

مثال

```
Switch(config)# line console 0
```

```
Switch(config-line)# password Cisco123
```

```
Switch(config-line)# login
```

```
Switch(config-line)# exit
```

5. Interface Configuration Mode

Prompt:

```
Switch(config-if)#
```

د Switch د یوه ځانګړي Interface یا Port د Configuration لپاره کارېږي.

مثال

```
Switch(config)# interface fastEthernet0/1
```

```
Switch(config-if)# shutdown
```

```
Switch(config-if)# no shutdown
```

مهمه یادونه: د Cisco IOS په Configuration کې Prompt ته پام کول ډېر مهم دي، ځکه هر Command یوازې په ځانګړي Mode کې اجرا کېدای شي. د ورکړل شوي CCNA موادو له مخې، د Configuration او Verification لپاره د CLI عملي مهارتونه هم مهم دي.

Network Troubleshooting Commands

Network Troubleshooting Commands هغه Commands دي چې د Network د ستونزو د معلومولو، د IP Configuration د کتلو، د Connectivity د

ازمېښت، د DNS د بررسی او د Routing معلوماتو د کتلو لپاره کارېږي.

د ورکړل شوي CCNA کتاب له مخې، د Network Troubleshooting لپاره لاندې Commands مهم دي.

1. Ipconfig

Mode: Windows CMD

```
C:\> ipconfig
```

تشریح:

د کمپیوټر مهم IPv4 معلومات ښکاره کوي، لکه:

- IP Address
- Subnet Mask
- Default Gateway

مثال:

Ethernet adapter:

```
IPv4 Address . . . . . : 192.168.1.10
```

```
Subnet Mask . . . . . : 255.255.255.0
```

```
Default Gateway . . . : 192.168.1.1
```

د دې Command له لارې معلوماتی شو چې Computer صحیح IP Configuration لري که نه.

2. ipconfig /all

```
C:\> ipconfig /all
```

تشریح:

د ipconfig پرتله ډېر تفصیلي Network معلومات ښکاره کوي.

پکی معمولاً دا معلومات لیدل کپري:

- IP Address •
- Subnet Mask •
- Default Gateway •
- DNS Server •
- DHCP معلومات •
- MAC Address •

دا Command د Host د بشپړ IPv4 Configuration د بررسۍ لپاره گټور دی.

ping .3

Mode: Windows CMD / Cisco IOS

```
C:\> ping 192.168.1.1
```

پہ Cisco Device کی:

```
Switch# ping 192.168.1.1
```

تشریح:

ping دوو Network Devices ترمنځ **Connectivity** ازموځي.

که مقصد Device خواب ورکړي، معمولاً داسې نتیجه وینو:

Reply from 192.168.1.1:

bytes=32 time<1ms TTL=64

ping Network Troubleshooting له مهمو لومړنيو Commands څخه دی. د کتاب له مخې، ping او traceroute د ACLs او Network Connectivity په

Troubleshooting کی ہم کارول کپری.

tracert .4

Mode: Windows CMD

```
C:\> tracert 8.8.8.8
```

تشریح:

tracert ڇي Packet د خپل مقصد تر رسېدو پورې له کومو Routers/Hops څخه تېرېږي.

دا Command هغه وخت گټور دی چې ping ناکام شي او غواړو معلومه کړو چې ستونزه د Network په کومه برخه کې ده.

traceroute .5

Mode: Cisco IOS

```
Switch# traceroute 8.8.8.8
```

پہ Router کی ہم:

```
Router# traceroute 8.8.8.8
```

تشریح:

پہ Cisco Devices کی traceroute د Windows د tracetop پہ خبر د Packet مسیر معلوموي.

د کتاب په موادو کې ping او traceroute د Network Troubleshooting لپاره د عملی Testing وسیلو په توګه یاد شوي دي.

nslookup .6

Mode: Windows CMD

```
C:\> nslookup google.com
```

تشریح:

nslookup و DNS د بررسی لپاره کارېږي.

دا معلوموي ڇي Domain Name کوم IP Address ته Resolve کيږي.

مثال:

Name: google.com

Address: 142.250.190.14

که Website د Domain Name له لارې نه خلاصیږي، nslookupمرسته کوي چې د DNS Resolution ستونزه معلومه کړو.

7. arp -a**Mode:** Windows CMD

C:\> arp -a

تشریح:

دا Command د **ARP Table** ښکاره کوي.

په ARP Table کې د IP Address او اړوند MAC Address اړیکه لیدل کېږي.

مثال:

Internet Address Physical Address

192.168.1.1 00-11-22-33-44-55

د دې Command له لارې معلوماتی شو چې Host د Local Network د Devices د لپاره کوم MAC Address زده کړی دی. د کتاب په Command

Reference کې هم arp -a شامل دی.

8. netstat**Mode:** Windows CMD

C:\> netstat

تشریح:

netstat د Computer فعالې Network Connections او Listening Ports د کتلو لپاره کارېږي.

netstat -a

C:\> netstat -a

تشریح:

Active Connections او Listening Ports ښکاره کوي.

netstat -r

C:\> netstat -r

تشریح:

د **Routing Table** Computer ښکاره کوي.

netstat -n

C:\> netstat -n

تشریح:

Network Connections د IP Address او Port Number په عددي بڼه ښکاره کوي، پرته له دې چې Domain Names ته یې Resolve کړي.

د کتاب په موادو کې netstat -rn هم د Host د IPv4 Routing Table د کتلو لپاره ښودل شوی.

د Network Troubleshooting Commands لنډ جدول

Command	Platform	اصلي استعمال
ipconfig	Windows	IP، Mask او Gateway کتل
ipconfig /all	Windows	بشپړ Network Configuration
ping	Windows / Cisco	Connectivity آزمویل
tracert	Windows	د Packet مسیر معلومول
tracert	Cisco	د Packet مسیر معلومول
nslookup	Windows	IDNS Resolution آزمویل
arp -a	Windows	ARP Table کتل
netstat	Windows	Network Connections کتل

Command	Platform	اصلي استعمال
netstat -a	Windows	Listening Ports او Active
netstat -r	Windows	Routing Table
netstat -n	Windows	Numeric Network Connections

دا Commands د Network ستونزې په مرحله وار ډول د معلوماتو لپاره کارول کېږي.

Switch Telnet and SSH Configuration

په Cisco Switch کې **Telnet** او **SSH** د **Remote Management** لپاره کارېږي. د کتاب له مخې، دواړه د **Management Plane** پروتوکولونه دي **Telnet**. معلومات او Password په غیر رمز شوې بڼه لېږي، خو **SSH** د خوندي Remote Management لپاره کارول کېږي.

1. Telnet Configuration

د Telnet لپاره Switch باید Management IP ولري او VTY Lines ته د Telnet اجازه ورکړل شي.

د Telnet بشپړ Configuration

```
Switch> enable
```

```
Switch# configure terminal
```

```
Switch(config)# interface vlan 1
```

```
Switch(config-if)# ip address 192.168.1.2 255.255.255.0
```

```
Switch(config-if)# no shutdown
```

```
Switch(config-if)# exit
```

```
Switch(config)# ip default-gateway 192.168.1.1
```

```
Switch(config)# line vty 0 4
```

```
Switch(config-line)# password Cisco123
```

```
Switch(config-line)# login
```

```
Switch(config-line)# transport input telnet
```

```
Switch(config-line)# exit
```

```
Switch(config)# end
```

```
Switch# copy running-config startup-config
```

د مهمو Commands تشریح

Management IP:

```
Switch(config)# interface vlan 1
```

```
Switch(config-if)# ip address 192.168.1.2 255.255.255.0
```

```
Switch(config-if)# no shutdown
```

Switch ته Management IP ورکوي.

Default Gateway:

```
Switch(config)# ip default-gateway 192.168.1.1
```

کله چې Remote Management له بلې شبکې څخه ترسره کېږي، Default Gateway کارول کېږي.

VTY Lines:

```
Switch(config)# line vty 0 4
```

د Remote Login لپاره VTY Lines ټاکي.

Password:

```
Switch(config-line)# password Cisco123
```

د Telnet Login Password ټاکي.

Login:

```
Switch(config-line)# login
```

د VTY Password د Login لپاره فعالوي.

Transport Input:

```
Switch(config-line)# transport input telnet
```

یوازې Telnet Remote Connection ته اجازه ورکوي.

له PC څخه Telnet Connection

که د Switch IP Address 192.168.1.2 وي:

```
C:\> telnet 192.168.1.2
```

بیا:

```
Password: Cisco123
```

```
Switch>
```

2. SSH Configuration

(SSH (Secure Shell) د Switch لپاره خوندي Remote Management برابروي. د کتاب له مخې، SSH د Telnet په پرتله غوره انتخاب دی، ځکه Telnet ټول

معلومات په غیررمز شوې بڼه لېږي.

SSH Configurations

1. Enable Secret

```
Switch> enable
```

```
Switch# configure terminal
```

```
Switch(config)# enable secret Cisco123
```

د Privileged EXEC Mode لپاره Password ټاکي.

2. Hostname

```
Switch(config)# hostname SW1
```

د Switch نوم SW1 ټاکي.

3. Domain Name

```
SW1(config)# ip domain-name company.local
```

د SSH د RSA Encryption Key جوړولو لپاره Domain Name تنظیموي.

4. Management IP Address

```
SW1(config)# interface vlan 1
```

```
SW1(config-if)# ip address 192.168.1.2 255.255.255.0
```

```
SW1(config-if)# no shutdown
```

```
SW1(config-if)# exit
```

د Switch ته Management IP Address ورکوي.

5. Default Gateway

```
SW1(config)# ip default-gateway 192.168.1.1
```

له بلې شبکې څخه د SSH Management لپاره Default Gateway تنظیموي.

6. Generate RSA Key

```
SW1(config)# crypto key generate rsa
```

کله چې پوښتنه وکړي:

```
How many bits in the modulus [512]:
```

ولیکئ:

```
2048
```

دا د SSH لپاره RSA Key جوړوي.

7. SSH Version 2

```
SW1(config)# ip ssh version 2
```

SSH Version 2 فعالوي.

8. Local User Account

```
SW1(config)# username admin secret Cisco123
```

د SSH Login لپاره Local Username او Password جوړوي.

9. Allow SSH on VTY Lines

```
SW1(config)# line vty 0 4
```

```
SW1(config-line)# transport input ssh
```

پروازې SSH Connection ته اجازه ورکوي.

که دواړه **SSH** او **Telnet** فعالول غواړئ:

```
SW1(config-line)# transport input ssh telnet
```

10. Local Login

```
SW1(config-line)# login local
```

د Switch ته وايي چې د Login لپاره Local Username او Password وکاروي.

11. Save Configuration

```
SW1(config-line)# exit
```

```
SW1(config)# end
```

```
SW1# copy running-config startup-config
```

یا:

```
SW1# write memory
```

د SSH بشپړ Configuration

```
Switch> enable
```

```
Switch# configure terminal
```

```
Switch(config)# hostname SW1
```

```
SW1(config)# enable secret Cisco123
```

```
SW1(config)# ip domain-name company.local
```

```
SW1(config)# interface vlan 1
```

```
SW1(config-if)# ip address 192.168.1.2 255.255.255.0
```

```
SW1(config-if)# no shutdown
```

```
SW1(config-if)# exit
```

```
SW1(config)# ip default-gateway 192.168.1.1
```

```
SW1(config)# crypto key generate rsa
```

```
How many bits in the modulus [512]: 2048
```

```
SW1(config)# ip ssh version 2
```

```
SW1(config)# username admin secret Cisco123
```

```
SW1(config)# line vty 0 4
```

```
SW1(config-line)# transport input ssh
```

```
SW1(config-line)# login local
```

```
SW1(config-line)# exit
```

```
SW1(config)# end
```

```
SW1# copy running-config startup-config
```

Telnet او SSH مهم توپیر

SSH	Telnet	ځانگړنه
22	23	TCP Port
هو	هو	Remote Management
هو	نه	معلومات رمز کوي؟
هو	نه	Passwordخوندي لېږدوي؟

غوره انتخاب کمزوری انتخاب د Production Network لپاره

Telnet ټول معلومات unencrypted لېږي؛ له همدې امله د عملي شبکو لپاره SSH غوره دی.

Switch Port Security

Port Security د Cisco Switch یو **Layer 2 Security Feature** دی چې د Switch په Access Port کې د **MAC Address** پر بنسټ کنټرول کوي چې کومه وسیله له Port څخه Network ته لاسرسی ولري. که یوه ناشناختی MAC Address د ټاکل شوې پالیسۍ خلاف Port ته راشي، Switch د ټاکل شوي **Violation Mode** مطابق عمل کوي.

د Port Security ګټې

Port Security د لاندې موخو لپاره کارېږي:

- د غیرمجاز کمپیوټرونو مخنیوی
- د MAC Address Flooding په څېر بریدونو پر وړاندې د Port ساتنه
- د Network Security زیاتول
- په Access Port کې د مجازو MAC Addressونو کنټرول

د Port Security فعالولو شرط

Port Security په **Access Port** کې تنظیمېږي؛ نو لومړی باید Port د Access Mode په توګه تنظیم شي.

Port Security Configurations

فرض کړئ:

- Port: FastEthernet0/1
- یوازې یو Computer
- Sticky MAC
- Violation Mode: Shutdown
- 1. Interface ته داخلېدل

Switch> enable

Switch# configure terminal

Switch(config)# interface fastethernet0/1

2. Port Access Mode ته اړول

Switch(config-if)# switchport mode access

3. Port Security فعالول

Switch(config-if)# switchport port-security

4. MAC Addressونو Maximum شمېر ټاکل

Switch(config-if)# switchport port-security maximum 1

دا Port ته یوازې یوه **MAC Address** اجازه ورکوي.

5. Sticky MAC فعالول

Switch(config-if)# switchport port-security mac-address sticky

Switch د Port څخه د وسیلې MAC Address زده کوي او د Port Security د Secure MAC Address په توګه یې په **running-config** کې ثبتوي. د Configuration د خوندي کولو لپاره باید `copy running-config startup-config` وکارول شي.

.6 Violation Mode. چاڪل

Switch(config-if)# switchport port-security violation shutdown

.7 Configuration. خوندي كول

Switch(config-if)# end

Switch# copy running-config startup-config

د Port Security بشپړ Configuration

Switch> enable

Switch# configure terminal

Switch(config)# interface fastethernet0/1

Switch(config-if)# switchport mode access

Switch(config-if)# switchport port-security

Switch(config-if)# switchport port-security maximum 1

Switch(config-if)# switchport port-security mac-address sticky

Switch(config-if)# switchport port-security violation shutdown

Switch(config-if)# end

Switch# copy running-config startup-config

Port Security Violation Modes

كله چې ناستنا MAC Address د Port Security له پاليسۍ سره مخالفت وكړي، درې مهم Violation Modes شته:

1. Protect

Switch(config-if)# switchport port-security violation protect

- ناستنا MAC Address ردوي.
- Port فعال پاتې کېږي.
- Log نه جوړوي.

2. Restrict

Switch(config-if)# switchport port-security violation restrict

- ناستنا MAC Address ردوي.
- Port فعال پاتې کېږي.
- Counter زياتوي.
- Log جوړوي.

3. Shutdown

Switch(config-if)# switchport port-security violation shutdown

دا د Port Security **Default Violation Mode** دی.

که Violation رامنځته شي:

- Port د **err-disabled** حالت ته ځي.
- Traffic په Port کې بندېږي.
- Port تر بيا فعالولو پورې کار نه کوي.

د Violation Modes لنډه پرتله

Mode	د ناستنا MAC سره چلند	Port	Log / Counter
Protect	MAC ردوي	فعال پاتې کېږي	نه
Restrict	MAC ردوي	فعال پاتې کېږي	هو

Mode سره چلند	د نااشنا MAC	Port	Log / Counter
Shutdown	Port بندوي	err-disabled	Violation ثبتوي

Port Security Verification Commands

۱. د ټولو Port Security معلومات

```
Switch# show port-security
```

د Switch د Port Security عمومي وضعیت ښيي.

۲. د يوه مشخص Port معلومات

```
Switch# show port-security interface fastethernet0/1
```

د مشخص Port د Port Security Configuration او اوسني Status تفصيلي معلومات ښيي.

3. Secure MAC Addresses

```
Switch# show port-security address
```

ټول Secure MAC Addresses ښکاره کوي.

4. Running Configuration

```
Switch# show running-config
```

د Port Security تنظیمات په Running Configuration کې ښيي.

5. Port Status

```
Switch# show interfaces status
```

که Port د Port Security Violation له امله بند شوی وي، د err-disabled حالت لیدل کېدای شي.

Shutdown Port بیا فعالول

که Port د Port Security Violation له امله err-disabled شوی وي:

```
Switch# configure terminal
```

```
Switch(config)# interface fastethernet0/1
```

```
Switch(config-if)# shutdown
```

```
Switch(config-if)# no shutdown
```

Shutdown او بیا Interface no shutdown د بیا فعالولو لپاره کارول کېږي.

Sticky MAC پاکول

```
Switch(config-if)# no switchport port-security mac-address sticky
```

یا د Interface Secure Sticky MAC پاکولو لپاره:

```
Switch# clear port-security sticky interface fastethernet0/1
```

DHCP, DHCP Snooping and DHCP Relay Agent

1. DHCP

DHCP (Dynamic Host Configuration Protocol) د دې لپاره کارېږي چې Network Devices ته په اتومات ډول د Network اړین معلومات ورکړي، لکه IP Address او نور اړوند معلومات.

کله چې Client د DHCP له لارې Address اخلي، د Switch د DHCP پیغامونو معلومات تحلیلولای شي او د Client اړوند معلومات په **DHCP Snooping Binding Table** کې ثبتوي.

2. DHCP Snooping

DHCP Snooping د Cisco Switch یو **Security Feature** دی چې د DHCP پیغامونه څاري او د DHCP د غیرمجاز استعمال پر وړاندې Network ساتي. د DHCP Snooping یو مهم هدف دا دی چې د **Fake DHCP Server** له لارې د Client لپاره ناسم IP Address یا Gateway ورکولو مخه ونیسي.

Trusted Ports او Untrusted Ports

DHCP Snooping Ports په دوو برخو وېشي:

Trusted Port

هغه Port چې د اصلي DHCP Server يا DHCP Relay Agent پر لوري وي.

```
Switch(config)# interface fa0/1
```

```
Switch(config-if)# ip dhcp snooping trust
```

Untrusted Port

نور Ports په Default ډول **Untrusted** وي؛ نو د Untrusted لپاره ځانگړی Command ته اړتيا نشته.

د کتاب په مثال کې د DHCP Relay Agent سره وصل Port Trusted دی، او د PC Ports د Default Untrusted حالت کې پاتې کېږي.

3. DHCP Snooping Configuration

Step 1: DHCP Snooping فعالول

```
Switch> enable
```

```
Switch# configure terminal
```

```
Switch(config)# ip dhcp snooping
```

دا په Switch کې DHCP Snooping فعالوي.

Step 2: په VLAN کې DHCP Snooping فعالول

```
Switch(config)# ip dhcp snooping vlan 10
```

دا DHCP Snooping په VLAN 10 کې فعالوي.

د کتاب له مخې، دا دواړه Global Commands د DHCP Snooping د فعالېدو لپاره اړين دي.

Step 3: Trusted Port ټاکل

```
Switch(config)# interface fa0/1
```

```
Switch(config-if)# ip dhcp snooping trust
```

دا Port **Trusted** کوي.

Step 4: Rate Limit

```
Switch(config)# interface fa0/2
```

```
Switch(config-if)# ip dhcp snooping limit rate 10
```

دا په يوه ثانيه کې د DHCP پیغامونو شمېر محدودوي. د DHCP Snooping Rate Limiting د DHCP Message Flooding پر وړاندې د ساتنې لپاره کارول کېږي.

Step 5: Configuration خوندي کول

```
Switch(config-if)# end
```

```
Switch# copy running-config startup-config
```

د DHCP Snooping بشپړ مثال

```
Switch> enable
```

```
Switch# configure terminal
```

```
Switch(config)# ip dhcp snooping
```

```
Switch(config)# ip dhcp snooping vlan 10
```

```
Switch(config)# interface fa0/1
```

```
Switch(config-if)# ip dhcp snooping trust
```

```
Switch(config-if)# exit
```

```
Switch(config)# interface range fa0/2-24
```

```
Switch(config-if-range)# ip dhcp snooping limit rate 10
```

```
Switch(config-if-range)# end
```

```
Switch# copy running-config startup-config
```

4. DHCP Snooping Binding Table

DHCP Snooping د DHCP پیغامونو څخه د Client معلومات اخلي او په **DHCP Snooping Binding Table** کې یې ثبتوي.

په دې Table کې د Client لپاره د **MAC Address**، **IP Address**، **Lease**، **VLAN** او **Interface** په څېر معلومات لیدل کېږي.

د Binding Table د کتلو: Command

Switch# show ip dhcp snooping binding

مثال:

```
MacAddress IpAddress VLAN Interface
02:00:11:11:11:11 172.16.2.101 11 Gi1/0/3
02:00:22:22:22:22 172.16.2.102 11 Gi1/0/4
```

5. DHCP Snooping Verification Commands

DHCP Snooping Status

Switch# show ip dhcp snooping

د Trusted Ports معلومات

Switch# show ip dhcp snooping interface

Binding Tables

Switch# show ip dhcp snooping binding

6. DHCP Relay Agent

کله چې **DHCP Server** په بل **Subnet/Network** کې وي، **DHCP Client** نشي کولی خپل **DHCP Broadcast** په مستقیم ډول Router ته واړوي، ځکه Router عموماً Broadcast بلې شبکې ته نه Forward کوي. د دې ستونزې د حل لپاره **DHCP Relay Agent** کارول کېږي. Router د **DHCP Client** غوښتنه DHCP Server ته Forward کوي.

7. DHCP Relay Configuration

Interface ته داخلېدل

Router> enable

Router# configure terminal

Router(config)# interface g0/0

DHCP Relay فعالول

Router(config-if)# ip helper-address 10.10.10.2

sip helper-address د DHCP Client غوښتنې د DHCP Server پر لوري Forward کوي.

Interface فعالول

Router(config-if)# no shutdown

Configuration خوندي کول

Router(config-if)# exit

Router(config)# end

Router# copy running-config startup-config

د DHCP Relay بشپړ مثال

Router> enable

Router# configure terminal

Router(config)# interface g0/0

Router(config-if)# ip address 192.168.1.1 255.255.255.0

Router(config-if)# ip helper-address 10.10.10.2

Router(config-if)# no shutdown

Router(config-if)# exit

```
Router(config)# end
```

```
Router# copy running-config startup-config
```

DHCP Relay Verification

```
Router# show running-config
```

یا:

```
Router# show ip interface g0/0
```

DHCP Snooping او DHCP Relay Agent توپیر

DHCP Snooping	DHCP Relay Agent
د DHCP امنیت زیاتوي	DHCP غوښتنې بېلې شیکې ته Forward کوي
د Fake DHCP Server پر وړاندې مرسته کوي	د مختلفو Subnet ونو ترمنځ DHCP ممکن کوي
په Router یا Layer 3 Switch کې Configuration کېږي	په Switch کې Configuration کېږي
Trusted/Untrusted Ports کاروي	ip helper-address کاروي
Binding Table جوړوي	DHCP Server ته Client غوښتنه Forward کوي

VLANs

VLAN (Virtual Local Area Network) د Switch په دننه کې د شبکې د منطقي وېش لپاره کارېږي. VLAN ونه مرسته کوي چې په یوه فزیکي Switch کې

وسایل په جلا منطقي شبکو ووېشل شي.

د بېلګې په توګه، یو Switch کولای شو داسې تنظیم کړو:

VLAN 10 → IT

VLAN 20 → HR

VLAN 30 → Finance

په دې ډول د IT ، HR او Finance وسایل په جلا VLAN ونو کې تنظیمېږي.

1. د VLAN جوړول

د VLAN جوړولو لپاره Global Configuration Mode ته داخلېږو:

```
Switch> enable
```

```
Switch# configure terminal
```

```
Switch(config)# vlan 10
```

```
Switch(config-vlan)# name IT
```

د بل VLAN لپاره:

```
Switch(config)# vlan 20
```

```
Switch(config-vlan)# name HR
```

2. Access Port ته VLAN ورکول

کله چې VLAN جوړ شي، باید Port مشخص VLAN ته Assign شي.

مثلاً FastEthernet0/1 د VLAN 10 برخه کول:

```
Switch(config)# interface fastethernet0/1
```

```
Switch(config-if)# switchport mode access
```

```
Switch(config-if)# switchport access vlan 10
```

دلته:

```
switchport mode access
```

د Port Access Mode ته اړوي.

```
switchport access vlan 10
```

د Port VLAN 10 سره نښلوي.

3. Ports یو VLAN ته Assign کول

که غواړو څو Ports په یو ځل VLAN 10 ته Assign کړو:

```
Switch(config)# interface range fastethernet0/1-10
Switch(config-if-range)# switchport mode access
Switch(config-if-range)# switchport access vlan 10
```

په دې توگه Fa0/1 تر Fa0/10 پورې ټول Ports د VLAN 10 برخه کېږي.

4. Trunk Port

کله چې د دوو Switchونو ترمنځ د څو VLANونو Traffic انتقالول غواړو، **Trunk Port** کارول کېږي. مثلاً:

```
Switch(config)# interface gigabitethernet0/1
Switch(config-if)# switchport mode trunk
```

Trunk Link د Switchونو ترمنځ د VLAN Traffic انتقال لپاره کارول کېږي.

5. VLAN Verification

د VLANونو د کتلو لپاره:

```
Switch# show vlan brief
```

دا Command د Switch موجود VLANونه او د هغوی اړوند Ports ښيي.

د Trunk د کتلو لپاره:

```
Switch# show interfaces trunk
```

د Interface د Switching معلوماتو لپاره:

```
Switch# show interfaces switchport
```

7. د VLAN بشپړ عملي مثال

فرض کړئ غواړو:

- VLAN 10 = IT
- VLAN 20 = HR
- Fa0/1-10 = IT
- Fa0/11-20 = HR
- G0/1 = Trunk

Configuration:

```
Switch> enable
Switch# configure terminal
```

```
Switch(config)# vlan 10
Switch(config-vlan)# name IT
Switch(config-vlan)# exit
```

```
Switch(config)# vlan 20
Switch(config-vlan)# name HR
Switch(config-vlan)# exit
```

```
Switch(config)# interface range fastethernet0/1-10
Switch(config-if-range)# switchport mode access
Switch(config-if-range)# switchport access vlan 10
Switch(config-if-range)# exit
```

```
Switch(config)# interface range fastethernet0/11-20
Switch(config-if-range)# switchport mode access
```

```
Switch(config-if-range)# switchport access vlan 20
Switch(config-if-range)# exit
```

```
Switch(config)# interface gigabitethernet0/1
Switch(config-if)# switchport mode trunk
Switch(config-if)# exit
```

```
Switch(config)# end
Switch# copy running-config startup-config
```

VTP & LLDP

VTP — VLAN Trunking Protocol . 1

VLAN د VTP (VLAN Trunking Protocol) د Cisco Layer 2 پروتوکول دی چې د VLAN معلومات د Switch وړاندې ترمنځ د **Trunk Link** له لارې انتقالوي، نو د VLAN Configuration مدیریت اسانه شي.

د VTP ګټې

- په Switch وړاندې د VLAN مدیریت اسانه کوي.
- د VLAN Configuration وخت کموي.
- د VLAN معلومات د Switch وړاندې ترمنځ انتقالوي.
- د Configuration د انساني تېروتنو احتمال کموي.

د VTP لپاره مهم شرطونه

- Switch وړاندې د VTP لپاره مناسب Cisco Switches وي.
- د Switch وړاندې ترمنځ **Trunk Link** باید فعال وي.
- Switch وړاندې باید یو شان **VTP Domain Name** ولري.
- VTP Version باید مناسب/یو شان وي.
- که Password کارول کېږي، باید په Switch وړاندې یو شان وي.

VTP Modes

Server Mode. 1

په **Server Mode** کې VLAN جوړول او بدلول کېږي او VLAN معلومات نور Switch وړاندې ته استول کېږي.

```
Switch(config)# vtp mode server
```

Client Mode. 2

په **Client Mode** کې Switch د VLAN معلومات له Server څخه ترلاسه کوي.

```
Switch(config)# vtp mode client
```

Transparent Mode. 3

په **Transparent Mode** کې Switch خپل VLAN وړاندې په خپله اداره کوي او د VTP پیغامونه Forward کوي.

```
Switch(config)# vtp mode transparent
```

VTP Domain

د VTP Domain د ټاکلو لپاره:

```
Switch(config)# vtp domain CCNA
```

VTP Password

```
Switch(config)# vtp password Cisco123
```

VTP Version

```
Switch(config)# vtp version 2
```

VTP Server Configuration

```
Switch> enable
```

```
Switch# configure terminal
```

```
Switch(config)# hostname SW1
```

```
Switch(config)# vtp mode server
```

```
Switch(config)# vtp domain CCNA
```

```
Switch(config)# vtp password Cisco123
```

```
Switch(config)# vtp version 2
```

```
Switch(config)# vlan 10
```

```
Switch(config-vlan)# name IT
```

```
Switch(config-vlan)# exit
```

```
Switch(config)# vlan 20
```

```
Switch(config-vlan)# name HR
```

```
Switch(config-vlan)# exit
```

```
Switch(config)# end
```

```
Switch# copy running-config startup-config
```

VTP Client Configuration

```
Switch> enable
```

```
Switch# configure terminal
```

```
Switch(config)# hostname SW2
```

```
Switch(config)# vtp mode client
```

```
Switch(config)# vtp domain CCNA
```

```
Switch(config)# vtp password Cisco123
```

```
Switch(config)# vtp version 2
```

```
Switch(config)# end
```

```
Switch# copy running-config startup-config
```

```
Switch# show vtp status
```

```
Switch# show vlan brief
```

```
Switch# show interfaces trunk
```

LLDP — Link Layer Discovery Protocol.2

LLDP (Link Layer Discovery Protocol) د Layer 2 Discovery Protocol دی چې Network Device ته اجازه ورکوي د خپل مستقیم **Neighbor Device** په

اړه معلومات ترلاسه کړي. LLDP پیغامونه Router یا Switch نه Forward کوي؛ نو یوازې مستقیم Connected Neighbor معلوموي.

LLDP کولی شي د Neighbor په اړه داسې معلومات ښکاره کړي:

- Device Name
- Local Interface
- Neighbor Interface
- Device Capabilities
- Management IP Address
- System Description
- د IOS معلومات

LLDP فعالول

Cisco Devices کې LLDP په Default ډول **Disabled** وي. د ټولو Interfaces لپاره يې د فعالولو Command: Switch(config)# lldp run

LLDP په يوه Interface کې فعالول

Switch(config)# interface gigabitethernet1/0/19

Switch(config-if)# lldp transmit

Switch(config-if)# lldp receive

LLDP d lldp transmit پيغامونه استوي.

Neighbor d lldp receive څخه ترلاسه شوي LLDP پيغامونه Process کوي.

LLDP غير فعالول

د ټولو Switch لپاره:

Switch(config)# no lldp run

په Interface کې د Transmit بندول:

Switch(config-if)# no lldp transmit

د Receive بندول:

Switch(config-if)# no lldp receive

Switch# show lldp neighbors

دا د هر Neighbor لپاره لنډ معلومات ښيي.

Switch# show lldp neighbors detail

د ټولو Neighbor Devices تفصيلي معلومات ښکاره کوي.

Switch# show lldp entry R1

په R1 نوم Neighbor معلومات ښکاره کوي.

LLDP Timer

د کتاب له مخې: Default LLDP:

Send Timer = 30 seconds Hold Time = 120 seconds

د Send Timer بدلول: Switch(config)# lldp timer 60

د Hold Time بدلول: Switch(config)# lldp holdtime 180

VTP او LLDP لنډ توپير

VTP	LLDP
VLAN Management Protocol	Neighbor Discovery Protocol
د VLAN معلوماتو د مدیریت لپاره کارېږي	د مستقیم Neighbor معلومات معلوموي
د 2 Layer پيغامونو له لارې Neighbor کشفوي	د 2 Layer پيغامونو له لارې Neighbor کشفوي
Switch د وړو ترمنځ د Trunk له لارې کار کوي	Switch د وړو ترمنځ د Trunk له لارې کار کوي
Server, Client, Transparent Modes لري	Transmit او Receive عمليات لري
show vtp status	show lldp neighbors

DTP and STP

1. DTP — Dynamic Trunking Protocol

(Dynamic Trunking Protocol) د Cisco پروتوکول دی چې د دوو Switch وړو ترمنځ د Port حالت په اتومات ډول د Access يا Trunk په توګه ټاکلو

کې مرسته کوي DTP. د Trunk جوړولو لپاره کارېږي.

د DTP ګټې

- د Trunk په اتومات ډول جوړوي.
- د Configuration وخت کموي.
- د Switch وړو ترمنځ د VLAN Traffic انتقال ممکن کوي.

DTP Modes

1. Dynamic Auto

دا Mode د مقابل Switch څخه د Trunk غوښتنې انتظار کوي.

Switch(config-if)# switchport mode dynamic auto

2. Dynamic Desirable

دا Mode په فعاله توګه د Trunk جوړولو هڅه کوي.

Switch(config-if)# switchport mode dynamic desirable

3. Trunk

Port په ثابت ډول Trunk کېږي.

Switch(config-if)# switchport mode trunk

4. Access

Port په ثابت ډول Access کېږي.

Switch(config-if)# switchport mode access

5. Disable DTP

DTP پیغامونه بندوي:

Switch(config-if)# switchport nonegotiate

دا عموماً د Manual Trunk Configuration سره کارول کېږي.

د DTP Modes پایله

Switch A	Switch B	پایله
Dynamic Auto	Dynamic Auto	Trunk نه جوړېږي ✗
Dynamic Auto	Dynamic Desirable	Trunk جوړېږي ✓
Dynamic Desirable	Dynamic Desirable	Trunk جوړېږي ✓
Trunk	Dynamic Auto	Trunk جوړېږي ✓
Trunk	Dynamic Desirable	Trunk جوړېږي ✓
Access	Mode هر	Access پاتې کېږي ✗

د DTP Trunk Configuration

```
Switch> enable
```

```
Switch# configure terminal
```

```
Switch(config)# interface g0/1
```

```
Switch(config-if)# switchport mode trunk
```

```
Switch(config-if)# switchport nonegotiate
```

```
Switch(config-if)# end
```

```
Switch# copy running-config startup-config
```

2. STP — Spanning Tree Protocol

STP (Spanning Tree Protocol) په Layer 2 شبکو کې د اضافي یا Redundant Links له امله د رامنځته کېدونکو Loops مخنیوی کوي.

که په Network کې څو Switchونه د Redundant Links له لارې سره وصل وي، د Layer 2 Frames لپاره Loop رامنځته کېدای شي. د STP ځینې

Interfaces د Forwarding لپاره محدودوي، څو Network Loop رامنځته نه شي.

دلته د Switchونو ترمنځ درې Links شته. د اضافي Layer 2 Path له امله د Loop مخنیوي لپاره یو Port Block کوي.

د STP اساسي هدف

د STP Redundancy ګټه ساتي، خو د Layer 2 Loop مخنیوي لپاره د ځینو Paths د Forwarding مخه نیسي.

Root Bridge .3

په STP کې یو Switch د **Root Bridge** په توګه ټاکل کېږي. د کتاب د CCNA موضوعاتو له مخې، د STP مهم مفاهیم عبارت دي له:

- Root Bridge
- Root Port
- Designated Port
- Forwarding
- Blocking
- PortFast

Root Port .4

Root Port هغه Port دی چې Non-Root Switch له لارې Root Bridge ته تر ټولو غوره مسیر ترلاسه کوي.

Designated Port .5

Designated Port هغه Port دی چې په یوه Network Segment کې د Forwarding لپاره ټاکل کېږي. د STP د Root Bridges، Root Ports او Designated Ports په ټاکلو سره د Network د Layer 2 Paths اداره کوي.

STP Port States .6

د Port د Network Traffic Forward کوي.

Forwarding = Traffic اجازه لري

د Port Traffic Forward نه کوي، څو Layer 2 Loop رامنځته نه شي.

Blocking = Traffic Forwarding بند

د CCNA Exam Topics کې **Forwarding** او **Blocking** د STP مهم Port States په توګه شامل دي.

PortFast .7

PortFast د Access Port لپاره کارېږي، په ځانګړي ډول هغه Port چې End Device لکه PC ورسره وصل وي.

د PortFast هدف دا دی چې Access Port ژر د Forwarding حالت ته ورسېږي.

د CCNA Exam Topics کې **PortFast benefits** د STP/Rapid PVST+ له مهمو موضوعاتو څخه دی.

RSTP — Rapid Spanning Tree Protocol .8

(**RSTP (Rapid Spanning Tree Protocol)** د STP چټکه بڼه ده.

د کتاب د CCNA Exam Topics له مخې، د **Rapid PVST+ Spanning Tree Protocol** اساسي عملیات باید وپېژندل شي.

په Campus Network کې د STP/RSTP د Redundant Layer 2 Links له امله د Loop مخنیوي لپاره کارول کېږي.

STP او DTP توپیر

DTP	STP
Dynamic Trunking Protocol	Spanning Tree Protocol
د Trunk جوړولو لپاره کارېږي	د Layer 2 Loop مخنیوی کوي
د Port حالت د Access/Trunk په توګه ټاکي	د Layer 2 Paths اداره کوي
Dynamic Auto او Dynamic Desirable لري	د Root Bridge او Root Port لري
switchport mode trunk	د Loop مخنیوی د STP له لارې
show interfaces trunk	د STP وضعیت د اړوندو Show Commands له لارې کتل کېږي

Command of DTP

switchport mode trunk

switchport mode access

switchport mode dynamic auto

switchport mode dynamic desirable

switchport nonegotiate

show interfaces trunk

show interfaces switchport

1. EtherChannel

EtherChannel د څو فزیکي Ethernet Links د یو منطقي Link په توګه د یوځای کولو تخنیک دی. د دې له لارې د Switch ونو ترمنځ **Redundancy** او **Load Balancing** ترلاسه کېږي. د CCNA 200-301 د Exam Topics له مخې، د **Layer 2/Layer 3 EtherChannel** او په ځانګړې ډول **LACP** باید وپېژندل شي او Configure/Verify شي.

وہ یا څو فزیکي Links د یوه منطقي **Port-Channel** په توګه کار کوي.

د EtherChannel مهمې ګټې

- **Redundancy:** که یو Link خراب شي، نور Links کار ته دوام ورکوي.
- **Load Balancing:** Traffic د موجودو Links ترمنځ وېشل کېږي.
- **Bandwidth:** څو فزیکي Links یوځای د منطقي Channel برخه جوړوي.
- **STP:** EtherChannel د STP لپاره د یوه Logical Link په توګه لیدل کېږي. د کتاب په Campus LAN مثال کې Layer 2 EtherChannels د Load Balancing او Redundancy لپاره کارول شوي دي.

2. LACP

LACP (Link Aggregation Control Protocol) د EtherChannel د جوړولو لپاره کارول کېږي. د CCNA Exam Topics په ځانګړې ډول د **EtherChannel** **(LACP) Configuration** او Verification غوښتنه کوي.

LACP Modes

Active

Switch په فعاله توګه د LACP EtherChannel د جوړولو هڅه کوي.

channel-group 1 mode active

Passive

Switch د LACP پیغامونو انتظار کوي.

channel-group 1 mode passive

د EtherChannel د جوړولو لپاره **Active + Active** یا **Active + Passive** کارول کېدای شي.

3. EtherChannel Configuration

فرض کړئ د دوو Switch ونو ترمنځ دا Ports کاروو:

```
Switch> enable
```

```
Switch# configure terminal
```

```
Switch(config)# interface range fa0/1-3
```

```
Switch(config-if-range)# channel-group 1 mode active
```

```
Switch(config-if-range)# exit
```

```
witch(config)# interface port-channel 1
```

```
Switch(config-if)# switchport mode trunk
```

```
Switch(config-if)# end
```

```
Switch# copy running-config startup-config
```

```
Switch2 Configuration
```

```
Switch> enable
```

```
Switch# configure terminal
```

```
Switch(config)# interface range fa0/1-3
```

```
Switch(config-if-range)# channel-group 1 mode active
Switch(config-if-range)# exit
Switch(config)# interface port-channel 1
Switch(config-if)# switchport mode trunk
Switch(config-if)# end
Switch# copy running-config startup-config
```

په دې Configuration کې درې فزیکي Ports د **Port-Channel 1** په یوه منطقي EtherChannel کې شاملېږي.

EtherChannel Verification.4

Port-Channel معلومات

Switch# show etherchannel summary

د EtherChannel مفصل معلومات

Switch# show etherchannel

Port-Channel Interface

Switch# show interfaces port-channel 1

Trunk معلومات

Switch# show interfaces trunk

د CCNA لپاره د EtherChannel Configuration تر څنګ د **Verification** مهارت هم مهم دی.

5. Switch Stacking

Switch Stacking هغه طریقه ده چې څو فزیکي Switch ونه د Stack په توګه سره نښلول کېږي، څو د Network په مدیریت کې د یوه منطقي Switch په څېر اداره کېدای شي.

د Stack په جوړښت کې څو Switch ونه د ځانګړو **Stack Connections/Cables** له لارې سره نښلول کېږي.

په دې ډول څو Switch ونه د یوه Stack په توګه تنظیمېږي.

د Switch Stacking مهمې ګټې

1. Centralized Management

د Stack Switch ونه د یوه منطقي سیستم په توګه اداره کېدای شي.

2. Scalability

د Network د پراخېدو پر وخت اضافي Switch د Stack برخه کېدای شي.

3. Redundancy

د Stack جوړښت د Switch ونو ترمنځ د اضافي ارتباطاتو له لارې د Availability په زیاتولو کې مرسته کوي.

4. Management

د څو جلا Switch ونو پر ځای د Stack د منطقي سیستم مدیریت اسانه کېږي.

SPAN — Switch Port Analyzer

SPAN (Switched Port Analyzer) د Cisco Switch یوه ځانګړنه ده چې د یوه یا څو **Source Ports/VLANs** څخه Network Traffic کاپي کوي او یوه ټاکل

شوې **Destination Port** ته یې لېږي Destination Port. ته عموماً د **Packet Analyzer** وسیله لکه Wireshark یا د Network Monitoring وسیله نښلول کېږي.

یادونه: په ورکړل شوي 200-301 Official Cert Guide, Volume 2 CCNA کې د SPAN د Configuration تفصیلي برخه نه ده موندل شوې؛ نو لاندې تشریح د

د SPAN Cisco IOS عام مفهوم دی، نه د همدې کتاب مستقیم استخراج.

1. د SPAN هدف

د SPAN لاندې کارونو لپاره کارول کېږي:

- د Network Traffic څارنه

- Packet Capture
- Troubleshooting Network ستونزو
- Traffic Analysisد
- Security Monitoringsد

که Fa0/1 د Source Port او Fa0/10 د Destination Port په توګه تنظیم شي، د Fa0/1 Traffic یوه کاپي Fa0/10 ته لېږل کېږي.

Source Port 2.

Source Port هغه Port دی چې Traffic ترې څارل کېږي.

مثلاً:

Fa0/1

Destination Port 3.

Destination Port هغه Port دی چې د Source Traffic کاپي ورته استول کېږي.

مثلاً:

Fa0/10

په دې Port کې د Packet Capture یا Monitoring وسیله نښلول کېږي.

SPAN Configuration 4.

فرض کړئ:

• Source Port = Fa0/1

• Destination Port = Fa0/10

Configuration:

Switch> enable

Switch# configure terminal

Switch(config)# monitor session 1 source interface fa0/1

Switch(config)# monitor session 1 destination interface fa0/10

monitor session 1

د SPAN Session نمبر دی.

source interface fa0/1

Fa0/1 د Traffic Source ټاکي.

destination interface fa0/10

Fa0/10 د Traffic Destination ټاکي.

5. Source د لپاره RX او TX

SPAN کولی شي د Interface د Traffic مختلف لوري وڅاري.

RX

یوازې Received Traffic:

Switch(config)# monitor session 1 source interface fa0/1 rx

TX

یوازې Transmitted Traffic:

Switch(config)# monitor session 1 source interface fa0/1 tx

Both

دواړه لوري:

Switch(config)# monitor session 1 source interface fa0/1 both

VLAN Traffic Monitoring 6.

د یوه VLAN Traffic هم د SPAN له لارې Destination Port ته کاپي کېدای شي.

مثلاً: VLAN 10:

```
Switch(config)# monitor session 1 source vlan 10
```

```
Switch(config)# monitor session 1 destination interface fa0/10
```

دلته د VLAN 10 Traffic د Fa0/10 Destination Port ته کاپي کېږي.

7. SPAN Verification

د SPAN Session د کتلو لپاره:

```
Switch# show monitor
```

دا Command د SPAN Session معلومات ښکاره کوي.

8. SPAN Configuration لړې کول

د Session د لړې کولو لپاره:

```
Switch(config)# no monitor session 1
```

Router Basic Configuration بنسټیز Configuration

Router Basic Configuration هغه لومړني تنظیمات دي چې په Cisco Router کې د CLI له لارې ترسره کېږي، څو روټر د شبکې لپاره مناسب نوم، امنیت،

Interface IP Address او نور اړین تنظیمات ولري.

د Cisco IOS سره د کار لپاره باید د **CLI (Command-Line Interface)** له لارې Configuration ترسره شي. کتاب هم ټینګار کوي چې د Router او Switch

د کار لپاره د CLI مهارت اړین دی.

1. Router ته Privileged EXEC Mode داخلېدل

په پیل کې روټر عموماً په **User EXEC Mode** کې وي:

```
Router>
```

د Privileged EXEC Mode ته د تلو لپاره:

```
Router> enable
```

```
Router#
```

Enable کمانډ د Privileged EXEC Mode ته داخلوي.

2. Global Configuration Mode ته داخلېدل

له Privileged EXEC Mode څخه د Configuration Mode ته د تلو لپاره:

```
Router# configure terminal
```

```
Router(config)#
```

یا لنډ شکل:

```
Router# conf t
```

په دې Mode کې د روټر عمومي Configuration ترسره کېږي.

3. Router نوم ټاکل

د روټر د پېژندلو لپاره ورته مناسب **Hostname** ټاکل کېږي:

```
Router(config)# hostname R1
```

```
R1(config)#
```

له دې وروسته د روټر Prompt له Router څخه R1 ته بدلېږي. د Cisco IOS په Configuration کې د **hostname** کمانډ کارول د کتاب په مثالونو کې هم

لیدل کېږي.

4. Privileged EXEC لپاره Password ټاکل

د Privileged EXEC Mode د خوندي کولو لپاره **enable secret** کارول کېږي:

```
R1(config)# enable secret Cisco123
```

enable secret د Privileged EXEC Mode لپاره Password ټاکي.

د کتاب له مخې، Cisco IOS د Password لپاره مختلف Hash/Encoding ډولونه هم ملاتړ کوي، او د Enable secret کارول د enable password په پرتله د Password د خوندي کولو لپاره غوره انتخاب دی.

5. Console Line لپاره Password

د Console له لارې د Router د لاسرسي لپاره Password ټاکل کېدای شي:

```
R1(config)# line console 0
```

```
R1(config-line)# password Cisco123
```

```
R1(config-line)# login
```

```
R1(config-line)# exit
```

دلته:

- Console Line → line console 0 داخليږي.
- Password → password Cisco123 ټاکي.
- → login ټاکل شوی Password د Login لپاره فعالوي.
- → exit له Console Configuration Mode څخه وځي.

6. Router Interface ته IP Address ورکول

د Router Interface د شبکې سره د نښلولو لپاره IP Address او Subnet Mask ورکول کېږي.

مثال:

```
R1(config)# interface gigabitethernet 0/0
```

```
R1(config-if)# ip address 192.168.1.1 255.255.255.0
```

د Interface د فعالولو لپاره:

```
R1(config-if)# no shutdown
```

په دې توګه د Interface Configuration داسې کېدای شي:

```
R1(config)# interface gigabitethernet 0/0
```

```
R1(config-if)# ip address 192.168.1.1 255.255.255.0
```

```
R1(config-if)# no shutdown
```

```
R1(config-if)# exit
```

د کتاب په Router Configuration مثالونو کې هم interface، ip address او no shutdown د Interface د تنظیم لپاره کارول شوي دي.

7. Interface حالت کتل

د Router د Interface د IP Address او Status د کتلو لپاره:

```
R1# show ip interface brief
```

دا کمانډ د Interface مهم معلومات په لنډ شکل ښيي.

8. Running Configuration کتل

د Router اوسنی Configuration د کتلو لپاره:

```
R1# show running-config
```

Running-config هغه Configuration ده چې Router یې اوس مهال په RAM کې کاروي.

9. Configuration خوندي کول

که Configuration خوندي نه شي، د Router له Restart وروسته ممکن له منځه ولاړه شي. د Running Configuration د Startup Configuration ته د

انتقال لپاره:

```
R1# copy running-config startup-config
```

یا:

```
R1# write memory
```

د کتاب له مخې، Configuration د Backup او Restore په پروسه کې هم کارول کېږي.

د Router Basic Configuration بشپړ مثال

```
Router> enable
Router# configure terminal

Router(config)# hostname R1

R1(config)# enable secret Cisco123

R1(config)# line console 0
R1(config-line)# password Cisco123
R1(config-line)# login
R1(config-line)# exit

R1(config)# interface gigabitethernet 0/0
R1(config-if)# ip address 192.168.1.1 255.255.255.0
R1(config-if)# no shutdown
R1(config-if)# exit

R1(config)# end

R1# show ip interface brief
R1# show running-config
R1# copy running-config startup-config
```

مهم Commands

دنده	Command
Privileged EXEC Mode ته داخلېدل	enable
Global Configuration Mode ته تلل	configure terminal
د Router نوم ټاکل	hostname R1
د Privileged EXEC Mode لپاره Secret Password	enable secret Cisco123
Console Line ته داخلېدل	line console 0
Console Password ټاکل	password Cisco123
Console Login فعالول	login
Interface ته داخلېدل	interface gigabitethernet 0/0
IP Address او Subnet Mask ټاکل	ip address 192.168.1.1 255.255.255.0
Interface فعالول	no shutdown
د Interface حالت او IP معلومات کتل	show ip interface brief
اوسنی Configuration کتل	show running-config
Configuration خوندي کول	copy running-config startup-config

Routing Theory د Routing نظريه

Routing هغه پروسه ده چې Router پرې ټاکي چې د IP Packet د Destination شبکې ته د رسېدو لپاره باید کومه لاره وکارول شي. Router د Packet د Forward کولو لپاره د **Routing Table** معلومات کاروي. که د Packet د Destination لپاره په Routing Table کې مناسبه Route موجوده نه وي، Router Packet ردوي.

Routing Table

Routing Table هغه جدول دی چې Router پکې د شبکې د مختلفو Destination Networks په اړه معلومات ساتي. د CCNA 200-301 په Routing Table کې لاندې مهم اجزا شامل دي:

- **Routing Protocol Code**
- **Prefix**
- **Network Mask**
- **Next Hop**
- **Administrative Distance**
- **Metric**
- **Gateway of Last Resort**

Next Hop

Next Hop هغه Router یا IP Address دی چې Packet باید لومړی ورته ولېږل شي، څو د Destination شبکې پر لوري حرکت وکړي. د مثال په توګه، که R3 د R1 له لارې یوې بلې شبکې ته رسېږي، د R3 په Routing Table کې د R1 Interface IP Address د **Next Hop** په توګه ثبتېدای شي.

Administrative Distance

Administrative Distance (AD) د Routing Information د اعتبار د ټاکلو لپاره کارېږي. که Router د یوې Destination شبکې لپاره له مختلفو Routing Sources څخه Route ترلاسه کړي، Administrative Distance د دې په ټاکلو کې مرسته کوي چې کوم Source ته لومړیتوب ورکړل شي.

Metric

Metric هغه ارزښت دی چې Routing Protocol یې د Route د غوره والي د ټاکلو لپاره کاروي. د Routing Protocol له مخې د Metric د محاسبې طریقه توپیر کولی شي.

Gateway of Last Resort

Gateway of Last Resort د هغه Traffic لپاره د لارې په توګه کارېږي چې Router یې د Destination لپاره مشخصه Route نه لري. دا عموماً د **Default Route** سره تړاو لري.

Static Routing ثابت

Static Route هغه Route ده چې Network Administrator یې په لاسي ډول په Router کې Configuration کوي. په Static Routing کې Router Route د Routing Protocol له لارې نه زده کوي؛ بلکې Administrator په مستقیم ډول د Destination شبکې لپاره Route مشخصوي.

د CCNA 200-301 په موضوعاتو کې د IPv4 او IPv6 Static Routing لپاره لاندې ډولونه شامل دي:

1. Default Route

Default Route هغه Route ده چې د هغو Destination Networks لپاره کارېږي چې په Routing Table کې ورته مشخصه Route موجوده نه وي. په ساده ډول:

→ **که ځانګړې Route پیدا نه شوه Default Route**

2. Network Route

Network Route د یوې بشپړې شبکې لپاره Route ده. مثلاً:

192.168.10.0/24

دا Route Router ته ښيي چې د 192.168.10.0/24 شبکې ته د رسېدو لپاره کومه لاره وکاروي.

3. Host Route

Host Route یوازې د یوه ځانګړي Host د IP Address لپاره Route ده.

د مثال په توګه:

192.168.10.10/32

دا Route یوازې د Host 192.168.10.10 لپاره ده.

4. Floating Static Route

Floating Static Route يوه اضافي Static Route ده چې د اصلي Route د ناکامېدو پر مهال د Backup په توګه کارول کېږي. د دې لپاره د اصلي Route په پرتله لوړه **Administrative Distance** ټاکل کېږي، خو تر هغه وخته Routing Table ته د اصلي Route په شتون کې لومړیتوب ورته کړي.

Dynamic Routing

Dynamic Routing هغه Routing طريقه ده چې Router د **Routing Protocols** له لارې Routes زده کوي او د Routing Table معلومات په اتومات ډول جوړوي، بدلوي او تازه کوي.

د کتاب له مخې، **Routing Protocols** د Router د **Control Plane** له مهمو پروسو څخه دي. **Routing Protocols** د IP Routing Table ته Routes اضافه کوي، Routes لرې کوي او د اړتیا پر مهال یې بدلوي.

د Dynamic Routing مهم **Routing Protocols** چې کتاب یې یادوي:

- OSPF
- EIGRP
- RIP
- BGP

OSPF

OSPF (Open Shortest Path First) د Dynamic Routing یو مهم Protocol دی.

په Traditional Network کې OSPF د هر Router پر Control Plane کې کار کوي. OSPF د Routing معلوماتو پر بنسټ د Router Routing Table جوړوي او تازه کوي.

د CCNA 200-301 لپاره د **Single-Area OSPFv2** موضوع کې لاندې مفاهیم مهم دي:

- Neighbor Adjacencies
- Point-to-Point
- Broadcast
- DR/BDR Selection
- Router ID

Static Routing او Dynamic Routing توپیر

ځانګړتیا	Static Routing	Dynamic Routing
Route څنګه زده کېږي؟	په لاسي ډول	د Routing Protocol له لارې
Configuration	Administrator یې تنظیموي	Protocol یې زده او تازه کوي
د شبکې بدلون	عموماً لاسي بدلون غواړي	په اتومات ډول Route کولی شي
Routing Protocol	اړتیا نه لري	Routing Protocol کاروي
مثال	Static Route	OSPF, EIGRP, RIP, BGP
Backup Route	Floating Static Route کارېدلی شي	Protocol د موجودو Routes له مخې انتخاب کوي

لنډه پایله

Routing د Packet د Destination پر لوري د مناسبې لارې ټاکلو پروسه ده. Router د دې کار لپاره **Routing Table** کاروي. په عمومي ډول د **Static Routing** یا **Dynamic Routing** له لارې Routing Table ته داخلېږي. **Static Routes Administrator** په لاسي ډول تنظیموي، خو **Dynamic Routing** د RIP، EIGRP، او BGP په څېر **Routing Protocols** له لارې Routes زده کوي او Routing Table تازه کوي.

Static Routing and Dynamic Routing Configuration

په دې برخه کې به **Static Routing Configuration** او **Dynamic Routing Configuration** په Cisco IOS کې عملي ډول تنظیم کړو. د ورکړل شوي کتاب له مخې، Router د Packet Forward کولو لپاره Routing Table ته اړتیا لري؛ Dynamic Routing Protocols لکه **OSPF** د Routing Table معلومات جوړوي او تازه کوي.

مهمه یادونه: ستاسې ورکړل شوی **Volume 2** د Static Routing او Dynamic Routing بشپړ Configuration فصل نه لري. د Static Route لپاره ip route کمانډ په کتاب کې ثبت شوی، او د OSPF Configuration یو مثال هم موجود دی؛ نو لاندې Configuration یوازې هغه برخې پوښي چې له فایل څخه یې ملاتړ کېږي.

Static Routing Configuration

Static Route هغه Route ده چې Administrator یې په لاسي ډول Router ته Configuration کوي. د Cisco IOS په Router کې د Static Route لپاره د ip route Configuration Command کارول کېږي. کتاب هم څرگندوي چې IOS د ip route لارې Configure شوې Static Route ته عموماً **Administrative Distance = 1** ورکوي.

د Static Route عمومي Syntax

Router(config)# ip route destination-network subnet-mask next-hop-ip

مثال:

R1(config)# ip route 192.168.2.0 255.255.255.0 10.0.0.2

دلته:

- 192.168.2.0 → Destination Network
- 255.255.255.0 → Subnet Mask
- 10.0.0.2 → Next-Hop Router

یعنې R1 ته ویل کېږي چې د **192.168.2.0/24** شبکې ته د رسېدو لپاره Packet د **10.0.0.2** Next-Hop ته ولېږي.

Static Default Route

Default Route د هغو Destination Networks لپاره کارېږي چې Router ورته مشخصه Route ونه لري.

د Default Route لپاره Destination او Mask دواړه **0.0.0.0** وي:

R1(config)# ip route 0.0.0.0 0.0.0.0 10.0.0.2

په Routing Table کې Default Route د **0.0.0.0/0** په توګه څرګندېږي. د کتاب په DHCP مثال کې هم Default Route د **0.0.0.0/0** په بڼه ښودل شوې ده.

Static Route Verification

د Static Routes د کتلو لپاره:

R1# show ip route static

د کتاب په مثال کې همدا کمانډ کارول شوی:

R1# show ip route static

او د Default Route مثال:

S* 0.0.0.0/0 [254/0] via 192.0.2.1

Dynamic Routing Configuration

Dynamic Routing کې Router د Routing Protocol له لارې Routes زده کوي او Routing Table ته یې اضافه، حذف یا Update کوي.

د کتاب له مخې، **OSPF**، **EIGRP**، او **BGP** د Control Plane له مهمو Routing Protocols څخه دي.

په CCNA کې د Dynamic Routing لپاره **OSPF** مهم مثال دی.

OSPF Configuration

د کتاب په موجود Configuration Example کې د Router پر Interface باندې OSPF فعال شوی:

```
interface GigabitEthernet0/1/0
ip address 10.1.12.1 255.255.255.0
ip ospf 1 area 11
!
```

```
router ospf 1
```

```
router-id 1.1.1.1
```

د Configuration تشریح

```
interface GigabitEthernet0/1/0
```

Router ته د مشخص Interface Configuration Mode ته داخلېږي.

```
ip address 10.1.12.1 255.255.255.0
```

Interface ته IPv4 Address او Subnet Mask ورکوي.

```
ip ospf 1 area 11
```

په دې Interface باندې 1 OSPF Process فعالوي او Interface یې 11 OSPF Area ته داخلوي.

```
router ospf 1
```

د OSPF Routing Process Configuration Mode فعالوي.

```
router-id 1.1.1.1
```

د Router لپاره OSPF Router ID ټاکي.

Static او Dynamic Routing Configuration پرتله

ځانګړتیا	Static Routing	Dynamic Routing
Configuration	لاسي	د Routing Protocol له لارې
اصلي Command	ip route	router ospf / ip ospf
Route Update	Administrator یې بدلوي	Routing Protocol یې Update کوي
Next-Hop	په Static Route کې مشخصېږي	Protocol یې زده کوي
مثال	ip route ...	OSPF
Routing Table	Static Route اضافه کوي	Protocol Routes اضافه/بدلوي

د کتاب له مخې، د Dynamic Routing په حالت کې OSPF د Router د Control Plane برخه ده او د IP Routing Table ته Routes اضافه، حذف او بدلوي.

مهم Commands

Static Routing

```
configure terminal
```

```
ip route 192.168.2.0 255.255.255.0 10.0.0.2
```

```
end
```

```
show ip route static
```

OSPF Dynamic Routing

```
configure terminal
```

```
interface GigabitEthernet0/1/0
```

```
ip address 10.1.12.1 255.255.255.0
```

```
ip ospf 1 area 11
```

```
exit
```

```
router ospf 1
```

```
router-id 1.1.1.1
```

```
end
```

مهم توپیر

Static Routing:

Administrator → Route → Routing Table

Dynamic Routing:

Routing Protocol → Route Information → Routing Table

په همدې اساس، Static Routing کې Administrator Route په لاسي ډول جوړوي، خو Dynamic Routing کې OSPF په څېر Routing Protocol د Routing Table معلومات په اتومات ډول جوړوي او تازه کوي.

RIP – Routing Information Protocol

RIP (Routing Information Protocol) د **Dynamic Routing Protocol** له ډلې څخه دی. د کتاب له مخې، د RIP د Router د **Control Plane** له Routing Protocols څخه یو دی. د Control Plane له Routing Table معلومات جوړوي، بدلوي او تازه کوي، څو Router وکولای شي د Packet د Forward کولو لپاره مناسبې لارې وکاروي.

RIP څه کوي؟

RIP د شبکې د مختلفو برخو Routes د Routing Protocol Update له لارې Router ته رسوي. د RIP له لارې Routes زده کوي او په Routing Table کې یې کاروي.

د مثال په توګه، که **R1** او **R2** سره وصل وي او **R2** د یوې بلې شبکې Route ولري، د RIP کولای شي د **R2** له لارې دغه Route **R1** ته ور وپېژني. **R1** کولای شي د RIP له لارې د **Network B** په اړه Routing Information ترلاسه کړي.

RIPv2

د کتاب په موجودو مطالبو کې **RIPv2** هم یاد شوی دی. د **RIPv2** د **UDP** څخه د Transport لپاره استفاده کوي او د **UDP Port 520** کاروي. د **RIPv2** پیغامونو لپاره:

Protocol: UDP

Port: 520

Destination: 224.0.0.9

د کتاب له مخې، د **RIPv2** د Routing Updates لپاره **224.0.0.9 Multicast Address** کاروي.

RIP Control Plane

RIP د Router د **Control Plane** برخه ده. د Control Plane له Routing Table د جوړولو او تازه کولو دنده ترسره کوي. د کتاب له مخې، د Routing Protocols لکه **OSPF**، **EIGRP**، **RIP** او **BGP** د Control Plane مهم Protocols دي.

RIP ACL

د RIP لپاره یو مهم Troubleshooting ټکی دا دی چې که په Router باندې **Inbound ACL** نصب وي او د RIP Update پیغامونه اجازه ونه لري، Router ممکن له بل Router څخه Routes زده نه کړي.

د کتاب په مثال کې، د **R2** د RIP Updates لپري، خو **R1** باندې د **ACL** د RIP پیغامونه د **Implicit Deny** له امله ردوي؛ پایله دا وي چې **R1** له **R2** څخه Routes نه زده کوي.

د **RIPv2** د **ACL** په وخت کې د لاندې معلوماتو له مخې پېژندل کېدای شي:

Subnetting — د شبکې وېشل

Subnetting هغه پروسه ده چې یوه IP Network په کوچنیو **Subnets** وېشي. د Subnetting لپاره د **IP Address** تړښت **Subnet Mask** کارول کېږي. د کتاب له مخې، د Host خپل **IP Address** او **Subnet Mask** په وسیله محاسبه کوي چې کوم IP Addresses د هغه په **هماغه Subnet** کې دي او کوم Addresses په نورو Subnets کې دي.

Subnet Mask

Subnet Mask د IP Address هغه برخه مشخصوي چې د Network/Subnet لپاره کارېږي او هغه برخه مشخصوي چې د Host لپاره پاتې کېږي.

د مثال په توګه:

IP Address: 192.168.1.172

Subnet Mask: 255.255.255.0

په Prefix Notation کې:

192.168.1.172/24

دلته د 24 د Subnet Mask Prefix Length ښيي.

Subnet ID

Subnet ID د Subnet د پېژندلو لپاره کارېږي. DHCP Server هم د Subnet ID او Mask پر اساس پوهېږي چې د یوې Subnet ټول Addresses کوم دي. د مثال په توګه:

Subnet: 192.168.1.0/24

په دې Subnet کې د Host IP Address یوه بېلگه:

192.168.1.172

د کتاب د Windows مثال هم 192.168.1.172 له Subnet Mask 255.255.255.0 سره ښیي.

Host او Subnet اړیکه

کله چې Host غواړي یو Packet ولېږي، لومړی د خپل IP Address او Subnet Mask پر اساس معلوموي چې Destination Address په خپل Subnet کې دی او که له Subnet څخه بهر دی.

که Destination په هماغه Subnet کې وي، Host کولای شي مستقیم ورته Packet ولېږي. که Destination له Subnet څخه بهر وي، Host Packet خپل Default Gateway ته استوي.

مثال

Host IP: 192.168.1.172

Subnet Mask: 255.255.255.0

Default Gateway: 192.168.1.1

د Host او Default Gateway Subnet باید یو شان وي؛ ځکه دواړه باید د Subnet حدود په یو ډول محاسبه کړي.

DHCP او Subnetting

DHCP Server عموماً د هر Subnet لپاره جلا معلومات ساتي. د DHCP Pool د جوړولو پر مهال Subnet ID او Mask مشخصېږي:

network 172.16.1.0 255.255.255.0

یا د Prefix Length په شکل:

network 172.16.2.0 /24

DHCP Server له Subnet ID او Mask څخه د دې لپاره استفاده کوي چې د Subnet ټول Addresses وپېژني Server. د Subnet ID او Subnet Broadcast Address په څېر Host Addresses ته نه ورکوي.

مهم اصطلاحات

اصطلاح	معنا
IP Address	د Host شبکه‌یز Address
Subnet Mask	د Network او Host برخې معلوموي
Prefix Length	د Mask لنډه بڼه، لکه 24/
Subnet ID	د Subnet پېژندونکی Network Address
Default Gateway	هغه Router چې له Subnet څخه بهر Traffic ته کارېږي
Host Address	په Subnet کې د یوه Device لپاره Address

EIGRP – Enhanced Interior Gateway Routing Protocol

EIGRP (Enhanced Interior Gateway Routing Protocol) د Dynamic Routing Protocol له ډلې څخه دی. د کتاب له مخې، EIGRP د Router د Control Plane له مهمو Routing Protocols څخه شمېرل کېږي. د Control Plane د Routing Table معلومات جوړوي، بدلوي او تازه کوي، څو Router وکولای شي د Packet د Forward کولو لپاره مناسبې لارې وکاروي.

EIGRP او Control Plane

په Traditional Network کې Routing Protocols د Distributed Control Plane په بڼه کار کوي؛ یعنې هر Router خپل Routing Protocol Process لري.

EIGRP هم د همدې Routing Protocols له ډلې څخه دی، لکه:

- OSPF
- EIGRP
- RIP
- BGP

دا Protocols د Routing Information په کارولو سره د Router د Routing Table په جوړولو او تازه کولو کې مرسته کوي.

EIGRP د ACL په حالت کې

د کتاب له مخې، EIGRP د TCP یا UDP Transport Protocol نه کاروي. له همدې امله، د EIGRP پیغامونه د ACL په وسیله د TCP/UDP Port پر بنسټ نه Match کېږي؛ بلکې Cisco IOS د eigrp ګانګړی ACL Protocol Keyword وړاندې کوي. د EIGRP لپاره مهم معلومات:

کانګړنډیا	EIGRP
Enhanced Interior Gateway Routing Protocol	بشپړ نوم
Dynamic Routing Protocol	ډول
Control Plane	Plane
TCP/UDP نه کاروي	Transport Protocol
224.0.0.10	Destination Multicast Address
eigrp	ACL Keyword

د EIGRP د ACL اجازه

که Inbound ACL د EIGRP Routing Updates مخه ونیسي، Router ممکن د EIGRP له لارې Routing Information ترلاسه نه کړي. د EIGRP پیغامونو د اجازه ورکولو لپاره:

```

R1(config)# ip access-list extended RoutingProtocolExample
R1(config-ext-nacl)# permit eigrp any any

```

د کتاب په مثال کې هم `permit eigrp any any` د EIGRP پیغامونو د اجازه ورکولو لپاره کارول شوی.

یادونه: د ورکړل شوي **CCNA 200-301 Volume 2** کتاب له مخې د EIGRP بشپړ Configuration او Verification نه دی تشریح شوی؛ کتاب په ګانګړي ډول د EIGRP د Control Plane Protocol او د ACL اړوند موضوعاتو کې یادوي. حتی کتاب څرګندوي چې د CCNA 200-301 اصلي Exam Topics کې د EIGRP د **Configuration and Verification** موضوع نه ده شامله شوې.

Wildcard Mask — Summarization — VLSM

د ورکړل شوي **CCNA 200-301 Official Cert Guide, Volume 2** له مخې، دا درې اصطلاحات په یوه کچه نه دي تشریح شوي **Wildcard Mask**. په تفصیل سره د IPv4 ACLs لپاره تشریح شوی، خو **Summarization** او **VLSM** په دې Volume 2 کې د مستقلو موضوعاتو په توګه بشپړ نه دي تشریح شوي. نو لاندې معلومات یوازې د کتاب له موجودې محتوا سره سم وړاندې کېږي.

1. Wildcard Mask

Wildcard Mask د Cisco IOS په ACL Commands کې کارېږي. دا **Subnet Mask نه دی**؛ بلکې Router ته وايي چې د IP Address کومې برخې باید پرتله کړي او کومې برخې باید له پامه وغورځوي. د Wildcard Mask دوه اساسي قواعد:

- Router → 0 باید دغه برخه عادي ډول Compare کړي.
- Router → 255 باید دغه برخه Ignore کړي.

مشهور Wildcard Masks

دنده	Wildcard Mask
وروستی Octet Ignore کوي	0.0.0.255
وروستي دوه Octets Ignore کوي	0.0.255.255
وروستي درې Octets Ignore کوي	0.255.255.255

د Subnet لپاره Wildcard Mask

د یوې Subnet د Match کولو لپاره:

Wildcard Mask = 255.255.255.255 – Subnet Mask

مثلاً:

Subnet Mask:

255.255.255.0

Wildcard Mask:

0.0.0.255

نو د 192.168.1.0/24 لپاره ACL داسې کېدای شي:

access-list 1 permit 192.168.1.0 0.0.0.255

دا د 192.168.1.0 څخه تر 192.168.1.255 پورې Address Range Match کوي.

Summarization

Summarization یا **Route Summarization** د څو کوچنیو Network Routes د یوې لویې Summary Route په توګه د بیانولو مفهوم دی.

د ورکړل شوي کتاب په Wildcard Mask برخه کې **Summary Route** د څو Subnets د یوځای کولو د مثال په توګه یاد شوی، خو د **Route**

Summarization بشپړ Configuration او تفصیلي تشریح په دې Volume 2 کې نه ده وړاندې شوې.

د مفهوم ساده مثال:

192.168.0.0/24

192.168.1.0/24

192.168.2.0/24

192.168.3.0/24

دا څو شبکې په مناسب حالت کې د یوې لویې Summary Route په وسیله بیانېدای شي:

192.168.0.0/22

هدف: د څو Routes پر ځای د یوې Summary Route استعمالول، څو Routing Information ساده او منظم شي.

یادونه: پورته مثال د Summarization د مفهوم د روښانتیا لپاره دی؛ د ورکړل شوي Volume 2 له مخې به بشپړ Routing Configuration نه دی وړاندې شوی.

VLSM

VLSM (Variable Length Subnet Mask) د Subnetting هغه مفهوم دی چې په یوه Network کې د مختلفو Subnets لپاره مختلف Prefix Lengths یا

Subnet Masks کارول کېږي.

د مثال په ډول، د یوې شبکې لپاره ممکن دا ډول Subnets موجود وي:

192.168.1.0/24

192.168.2.0/25

192.168.2.128/26

دلته Prefix Length ونه یو شان نه دي:

/24

/25

/26

له همدې امله ورته **Variable Length Subnet Mask** ویل کېږي.

خو مهمه خبره: د ورکړل شوي **CCNA 200-301 Official Cert Guide, Volume 2** په موجوده محتوا کې VLSM د یوه مستقل فصل یا بشپړ تشریح شوي

Topic په توګه نه دی وړاندې شوی؛ نو د کتاب له مخې به له دې څخه زیات جزئیات نه شم ورزیاتولی.

د دې Volume 2 له مخې تر ټولو تفصیلي موضوع به **Wildcard Mask** ده.

OSPF – Open Shortest Path First

OSPF (Open Shortest Path First) د **Dynamic Routing Protocol** له ډلې څخه دی. د CCNA کتاب له مخې، د OSPF د Router د **Control Plane** یو مهم

Protocol دی. OSPF په هر Router کې کار کوي او د Routing Table د جوړولو، Routes د اضافه کولو، حذف کولو او بدلولو لپاره Routing Information کاروي.

OSPF په شبکه کې

په Traditional Network کې هر Router خپل OSPF Process لري. د OSPF پیغامونو له لارې له یو بل سره Routing Information شریکوي.

هر Router د OSPF له لارې ترلاسه شوې معلومات کاروي، څو خپل **IP Routing Table** جوړ او تازه کړي.

OSPF Neighbor

هغه Routers چې د OSPF له لارې له یو بل سره Routing Information تبادله کوي، **OSPF Neighbors** بلل کېږي. د مثال په توګه، د MPLS شبکې په یوه ډیزاین کې Customer Edge (CE) Router د Service Provider د **PE Router** سره OSPF Neighbor Relationship جوړوي، خو له نورو CE Routers سره مستقیم OSPF Neighbor Relationship نه جوړوي.

OSPF Area

OSPF شبکه په **Areas** وېشلای شي. د OSPF په ډیزاین کې **Area 0** د **Backbone Area** په توګه کارول کېږي. د MPLS VPN په ځانګړي ډیزاین کې د **OSPF Super Backbone** مفهوم هم شته. په دې حالت کې MPLS PE Routers د Super Backbone په توګه کار کوي، او PE-CE Link یا Backbone Area یا Non-Backbone Area برخه کېدای شي.

OSPF Hello Messages

OSPF د Neighbor Relationship د پېژندلو او د Neighbor Relationship د ساتلو لپاره **Hello Messages** کاروي.

د کتاب د Debug مثال کې OSPF Hello پیغام:

```
OSPF-1 HELLO Gi0/1:
```

```
Send hello to 224.0.0.5 area 0
```

ښودل شوی دی.

په دې مثال کې:

• **OSPF-1** → OSPF Process

• **Gi0/1** → Interface

• **224.0.0.5** → OSPF Hello لپاره Multicast Address

• **Area 0** → OSPF Area

OSPF Configuration

د کتاب په Configuration مثال کې OSPF په Interface باندې داسې فعال شوی:

```
interface GigabitEthernet0/1/0
```

```
ip address 10.1.12.1 255.255.255.0
```

```
ip ospf 1 area 1
```

```
!
```

```
router ospf 1
```

```
router-id 1.1.1.1
```

د Configuration تشریح

```
ip ospf 1 area 1
```

په Interface باندې **OSPF Process** فعالوي او Interface د **Area 1** برخه ګرځوي.

```
router ospf 1
```

د **OSPF Process** Configuration ته داخلېږي.

```
router-id 1.1.1.1
```

د Router لپاره **OSPF Router ID** ټاکي.

OSPF Control Plane

د Router د **Data Plane** لپاره Routing Table اړینه ده. OSPF د Control Plane په توګه د Routing Table معلومات برابروي.

OSPF

↓

Routing Information

↓

IP Routing Table

↓

Data Plane

↓

Packet Forwarding

که Routing Table کې د Packet د Destination لپاره مناسبه Route موجوده نه وي، Router Packet ردوي.

OSPF په CCNA کې مهم ټکي

د ورکړل شوي کتاب له محتوا سره سم، د OSPF اړوند مهم مفاهيم دا دي:

- OSPF Routing Protocol
- OSPF Neighbor Relationship
- OSPF Hello Messages
- OSPF Area
- Area 0 / Backbone Area
- OSPF Router ID
- OSPF Process
- OSPF Super Backbone
- PE-CE OSPF Relationship
- Routing Table OSPF

پاډونه: ستاسې د ورکړل شوي **CCNA 200-301 Official Cert Guide, Volume 2** په برخه کې OSPF په بېلابېلو موضوعاتو کې تشرېح شوی، خو د OSPF بشپړ عمومي Configuration فصل پکې نشته؛ نو پورته Configuration يوازې د کتاب له موجود مثال څخه اخيستل شوې ده.

OSPF Configuration

د ورکړل شوي **CCNA 200-301 Official Cert Guide, Volume 2** له مخې، د OSPF Configuration نمونه داسې ده. په دې مثال کې Router ته IP Address ورکول کېږي، OSPF په Interface کې فعالېږي، Area ټاکل کېږي او Router ID تنظيمېږي.

OSPF Configuration

```
R1(config)# interface GigabitEthernet0/0
R1(config-if)# ip address 10.1.1.1 255.255.255.0
R1(config-if)# ip ospf 1 area 11
R1(config-if)# exit

R1(config)# interface GigabitEthernet0/1/0
R1(config-if)# ip address 10.1.12.1 255.255.255.0
R1(config-if)# ip ospf 1 area 11
R1(config-if)# exit

R1(config)# router ospf 1
R1(config-router)# router-id 1.1.1.1
```

د Commands معنا

```
interface GigabitEthernet0/0
د Router ټاکلي Interface ته داخلېږي.
ip address 10.1.1.1 255.255.255.0
Interface ته IPv4 Address او Subnet Mask ټاکي.
ip ospf 1 area 11
په Interface باندې OSPF Process فعالوي او Interface د Area 11 برخه ګرځوي.
router ospf 1
د OSPF Process Configuration Mode ته داخلېږي.
router-id 1.1.1.1
د OSPF لپاره Router ID ټاکي.
```

د دوو Router ونو ساده Configuration

R1

```
R1(config)# interface GigabitEthernet0/0
R1(config-if)# ip address 10.1.1.1 255.255.255.0
R1(config-if)# ip ospf 1 area 11
R1(config-if)# exit
```

```
R1(config)# router ospf 1
R1(config-router)# router-id 1.1.1.1
```

R2

```
R2(config)# interface GigabitEthernet0/0
R2(config-if)# ip address 10.1.1.2 255.255.255.0
R2(config-if)# ip ospf 1 area 11
R2(config-if)# exit
```

```
R2(config)# router ospf 1
R2(config-router)# router-id 2.2.2.2
```

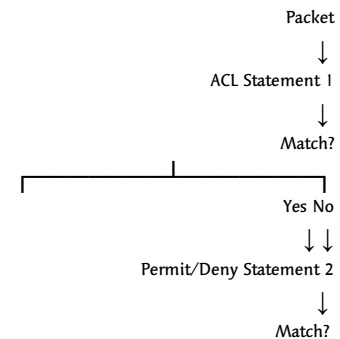
د کتاب د OSPF مثالونو له مخې، OSPF په Router کې د Control Plane برخه ده او د Routing Table د جوړولو او تازه کولو لپاره کار کوي.

ACL — Access Control List

ACL (Access Control List) د Router یا نورو Network Devices لپاره د **Traffic Filtering** یوه وسیله ده. د ACL د ځانګړو معلوماتو پر بنسټ پرېکړه کوي چې Packet ته باید اجازه (**Permit**) ورکړل شي او که مخنیوی (**Deny**) ترې وشي. د کتاب له مخې، د ACL په Router کې د Packet Flow د کنټرول لپاره کارېږي.

ACL څنګه کار کوي؟

د ACL څو **ACE (Access Control Entry)** کرښو څخه جوړه وي. هره ACE د ACL یوه کرښه ده چې د Traffic د Match کولو شرایط او Action مشخصوي. د ACL عمومي منطق:



د ACL Statements له پورته څخه بنسټه په ترتیب سره ګوري. کله چې Packet له یوې Statement سره Match شي، Router نورې Statements نه ګوري. دې ته **First-Match Logic** ویل کېږي.

Deny یا Permit

د ACL Match وروسته دوه اصلي Actions لري:

- **permit** → Packet ته اجازه ورکول کېږي.
- **deny** → Packet رد کېږي.

د ACL په پای کې یو **Implicit Deny All** موجود وي. یعنې که Packet له هېڅ Configured Statement سره Match نه شي، په پای کې رد کېږي. له همدې امله، که غواړو نور ټول Traffic اجازه ولري، **Explicit Permit Statement** ورزیاتولای شو:

```
access-list 1 permit any
```

د IPv4 ACL ډولونه

د کتاب له مخې IPv4 ACLs په دوو مهمو معیارونو وېشل کېږي:

1. Standard ACL

Standard ACL یوازې د **Source IP Address** پر اساس Packet Match کوي.

مثال:

```
access-list 1 permit 10.1.1.0 0.0.0.255
```

2. Extended ACL

Extended ACL د Standard ACL په پرتله ډېر معلومات Match کولای شي، لکه:

- Protocol
- Source IP Address
- Destination IP Address
- Source Port
- Destination Port

مثال:

```
access-list 101 permit tcp host 10.1.1.1 10.1.2.0 0.0.0.255 eq www
```

Named ACL او Numbered

ACLs د نوم یا Number له مخې هم وېشل کېږي:

Numbered ACL

د Number په وسیله پېژندل کېږي.

د Standard Numbered ACL لپاره:

1—99

1300—1999

د Extended Numbered ACL لپاره:

100—199

2000—2699

Named ACL

د ACL Number پر ځای د Name له لارې پېژندل کېږي.

د مثال په توګه:

```
ip access-list standard MY_ACL
```

یا:

```
ip access-list extended MY_ACL
```

ACL په Interface کې فعالول

ACL یوازې د جوړولو په صورت کې Traffic ته Filter کوي؛ باید په مناسب Interface باندې هم فعال شي.

د Interface لپاره:

```
ip access-group {number | name} {in | out}
```

مثال:

```
interface Serial0
```

```
ip access-group 101 in
```

دلته 101 ACL د Serial0 Interface په Inbound Direction کې فعال شوی.

Outbound او Inbound

Inbound ACL:

د Packet Interface له لارې Router ته له داخلېدو وروسته ACL پرې تطبیقېږي.

Outbound ACL:

د Router Packet Route بیا د Interface له لارې د وتلو پر مهال ACL پرې تطبیقېږي.

Wildcard Mask

ACL د IP Address د Match کولو لپاره **Wildcard Mask** کاروي.

د Wildcard Mask عمومي منطق:

- 0 دا برخه باید Match شي.
- 255 دا برخه Ignore کېږي.

د مثال په توګه:

192.168.1.0 0.0.0.255

دا د 192.168.1.0 Subnet Addresses Match کوي.

ACL Verification

د IPv4 ACLs د کتلو لپاره:

show ip access-lists

یا:

show access-lists

show ip access-lists د IPv4 ACLs معلومات ښيي، او show access-lists د IPv4 ترڅنګ د نورو ACL ډولونو معلومات هم ښودلی شي.

د Interface پر ACL د کتلو لپاره:

show ip interface

دا Command ښيي چې په Interface باندې کوم ACL او په کوم Direction کې فعال دی.

د ACL ساده مثال

R1(config)# access-list 1 permit 10.1.1.1

R1(config)# interface Serial0/0/1

R1(config-if)# ip access-group 1 in

په دې Configuration کې ا ACL د 10.1.1.1 Source IP Address ته اجازه ورکوي او ACL د Serial0/0/1 Interface په Inbound Direction کې فعالېږي.

لنډه پایله

ACL (Access Control List) د Network Traffic د کنټرول لپاره کارېږي. ACL د Packet معلومات Match کوي او بیا د **permit** یا **deny** پرېکړه کوي. IPv4.

ACLs په **Standard** او **Extended** ډولونو وېشل کېږي او د **Numbered** یا **Named** په بڼه Configuration کېدای شي. ACL د **First-Match Logic** له مخې

کار کوي او که Packet له هېڅ Statement سره Match نه شي، **Implicit Deny** پرې تطبیقېږي.

NAT — Network Address Translation

NAT (Network Address Translation) هغه میکانیزم دی چې د **Private IP Address** او **Public/Globally Routable IP Address** ترمنځ Translation

ترسره کوي. د NAT له لارې هغه Hosts چې Private IP Addresses لري، کولای شي له Internet سره اړیکه ونیسي.

NAT ولې کارول کېږي؟

د IPv4 Address Space د محدودیت له امله Private IP Addresses په داخلي شبکو کې کارول کېږي. NAT بیا دغه Private Addresses د Internet پر لوري

د تګ پر مهال په Public/Registered Addresses بدلولي.

مثال:

Private Network

10.1.1.1

|

| NAT

↓

Public Address

200.1.1.1

|

↓

Internet

کله چې Packet له داخلي شبکې څخه Internet ته وځي، د NAT د **Source IP Address** Packet بدلوي. کله چې Reply بېرته راځي، NAT Destination Address بېرته داخلي Address ته اړوي.

د NAT مهم اصطلاحات

Inside Local

د داخلي Host اصلي Private IP Address ته **Inside Local Address** ويل کېږي.

مثال:

10.1.1.1

Inside Global

هغه Public/Registered IP Address چې NAT يې د Inside Host د استازيتوب لپاره کاروي، **Inside Global Address** بلل کېږي.

مثال:

200.1.1.1

د کتاب په مثال کې:

Inside Local: 10.1.1.1

Inside Global: 200.1.1.1

Outside Local

د NAT د داخلي شبکې له ليدلوري د Outside Host Address ته **Outside Local** ويل کېږي.

Outside Global

د Outside Host واقعي Globally Routable Address ته **Outside Global** ويل کېږي.

د NAT مهم ډولونه

په کتاب کې د NAT درې مهم ډولونه تشرېح شوي دي:

1. Static NAT

Static NAT د Inside Local او Inside Global Address ترمنځ **One-to-One Mapping** جوړوي.

مثال:

10.1.1.1 ↔ 200.1.1.1

10.1.1.2 ↔ 200.1.1.2

Static Mapping په NAT Table کې د Timeout له امله نه حذف کېږي.

2. Dynamic NAT

Dynamic NAT د Private Addresses لپاره د Public IP Addresses له يوه **Pool** څخه Address اخلي.

مثال:

Private:

10.1.1.1

10.1.1.2

NAT Pool:

200.1.1.1

200.1.1.2

کله چې Inside Host Traffic توليد کړي، Router د Pool څخه يو موجود Public Address ورته اختصاصوي.

3. NAT Overload / PAT

NAT Overload چې **PAT (Port Address Translation)** هم ورته ويل کېږي، څو مختلف Inside Hosts ته اجازه ورکوي چې د يوه Public IP Address له

لارې اړيکه ونيسي.

PAT د IP Address ترڅنگ **Port Numbers** هم کاروي، نو څو مختلف Connections د يوه Public IP Address له لارې جلا پېژندل کېږي.

مثال:

10.1.1.1:49712
| 200.1.1.249 | Internet
10.1.1.2:49713

په دې حالت کې مختلف Inside Hosts/Connections د Port Numbers له لارې جلا کېږي.

NAT Configuration مهم Commands

Interface د Inside په توګه

```
interface GigabitEthernet0/0
```

```
ip nat inside
```

Interface د Outside په توګه

```
interface Serial0/0/0
```

```
ip nat outside
```

د ip nat inside Router Commands د NAT د Interface په کوم کې چې مشخوي چې کوم د Inside او کوم د Outside شبکې برخه ده.

Static NAT

```
ip nat inside source static 10.1.1.1 200.1.1.1
```

دا د 10.1.1.1 او 200.1.1.1 ترمنځ Static One-to-One Mapping جوړوي.

Dynamic NAT

Dynamic NAT د ACL او NAT Pool څخه استفاده کوي:

```
ip nat inside source list 1 pool fred
```

دلته ACL مشخوي چې کوم د Inside Local Addresses بايد NAT شي، او pool fred د Inside Global Addresses سرچینه ده.

PAT

د کتاب مثال:

```
ip nat inside source list 1 interface Serial0/0/0 overload
```

دلته د PAT فعالولو لپاره مهم دی.

NAT Verification

د NAT Translation Table د کتلو لپاره:

```
show ip nat translations
```

```
R1(config)# interface GigabitEthernet0/0
```

```
R1(config-if)# ip address 192.168.1.1 255.255.255.0
```

```
R1(config-if)# ip nat inside
```

```
R1(config-if)# no shutdown
```

```
R1(config-if)# exit
```

```
R1(config)# interface GigabitEthernet0/1
```

```
R1(config-if)# ip address 200.1.1.1 255.255.255.252
```

```
R1(config-if)# ip nat outside
```

```
R1(config-if)# no shutdown
```

```
R1(config-if)# exit
```

```
R1(config)# access-list 1 permit 192.168.1.0 0.0.0.255
```

```
R1(config)# ip nat inside source list 1 interface GigabitEthernet0/1 overload
```

HSRP – Hot Standby Router Protocol

HSRP (Hot Standby Router Protocol) د FHRP (First Hop Redundancy Protocol) له ډلې څخه دی HSRP. دوه یا زیات Routers ته اجازه ورکوي چې

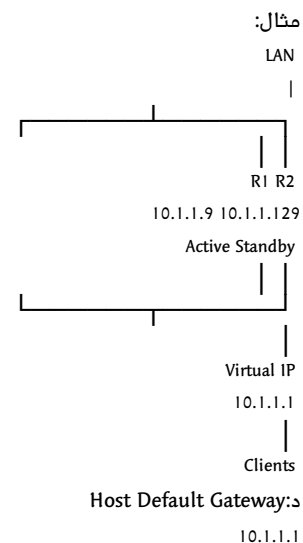
په یوه Subnet کې د Default Gateway دنده شریکه کړي. یو Router د Active په توګه کار کوي او بل Router د Standby په توګه انتظار کوي؛ که

Active Router ناکام شي، Standby Router د Default Gateway دنده اخلي.

HSRP څنګه کار کوي؟

HSRP د Hosts لپاره یو Virtual IP Address جوړوي Hosts. د خپل Default Gateway په توګه د Router اصلي IP Address نه، بلکې همدا Virtual IP

Address کاروي.



که R1 ناکام شي، R2 د HSRP Active Router رول اخلي، او Hosts خپل Default Gateway نه بدلوي.

HSRP مهم اصطلاحات

اصطلاح	معنا
Active Router	اوس مهال د Gateway اصلي دنده ترسره کوي
Standby Router	د Active Router د ناکامۍ په صورت کې د takeover لپاره انتظار کوي
Virtual IP Address	هغه IP چې Hosts يې Default Gateway په توګه کاروي
Virtual MAC Address	HSRP Virtual MAC Address
HSRP Group	هغه Group چې HSRP Routers پکې يو بل پېژني
Priority	د Active Router د انتخاب لپاره کارېدونکی ارزښت

HSRP Priority

په HSRP کې د **Priority** له مخې Active Router ټاکل کېږي. د کتاب په مثال کې:

R1 Priority = 110

R2 Priority = 100

نو R1 د لوړ Priority له امله **Active** او **Standby** R2 کېږي. د 100 HSRP Default Priority ده.

HSRP Configuration Example

د کتاب Configuration Example کې دواړه Routers د **Group 1** او Virtual IP 10.1.1.1 استعمالوي.

R1 — Active Router

```
R1(config)# interface GigabitEthernet0/0
R1(config-if)# ip address 10.1.1.9 255.255.255.0
R1(config-if)# standby version 2
R1(config-if)# standby 1 ip 10.1.1.1
R1(config-if)# standby 1 priority 110
R1(config-if)# standby 1 name HSRP-group-for-book
```

R2 — Standby Router

```
R2(config)# interface GigabitEthernet0/0
R2(config-if)# ip address 10.1.1.129 255.255.255.0
R2(config-if)# standby version 2
R2(config-if)# standby 1 ip 10.1.1.1
R2(config-if)# standby 1 name HSRP-group-for-book
```

د Configuration مهمه برخه

```
standby 1 ip 10.1.1.1
```

دا د **HSRP Group 1** لپاره 10.1.1.1 Virtual IP Address ټاکي. همدا IP Address Hosts د Default Gateway په توګه کاروي.

```
standby 1 priority 110
```

R1 ته 110 Priority ورکوي. ځکه چې 100 Default Priority R2 لري، د R1 Active Router لپاره لوړ Priority لري.

```
standby version 2
```

HSRP Version 2 فعالوي. د یوه HSRP Group ټول Routers باید د HSRP یو شان Version استعمال کړي.

HSRP Verification

د HSRP لنډ Status لپاره:

```
R1# show standby brief
```

د بشپړ معلوماتو لپاره:

```
R1# show standby
```

د مثال Verification

```
R1# show standby brief
```

```
Interface Grp Pri P State Active Standby Virtual IP
```

```
Gi0/0 1 110 Active local 10.1.1.129 10.1.1.1
```

R1 دلته **Active** دی، **Standby** R2 دی، او 10.1.1.1 Virtual IP ده.

HSRP Failover

که R1 ناکام شي:

R1 = Active **X**

↓

R2 = Standby

↓

R2 = Active

R2 د Active رول اخلي او Hosts لا هم هماغه Virtual IP:

```
10.1.1.1
```

د Default Gateway په توګه کاروي.

IPv6 — Internet Protocol Version 6

IPv6 (Internet Protocol Version 6) د IP پروتوکول شپږمه نسخه ده چې د IPv4 د Address Space د محدودیت د حل لپاره رامنځته شوې ده. د کتاب له

مخې، IPv6 د **128-bit Address** کاروي، په داسې حال کې چې IPv4 د **32-bit Address** کاروي. د IPv6 Address Space له همدې امله ډېر لوی دی.

په 200-301 CCNA کې د IPv6 لپاره د **Addressing** او **Prefix Configuration/Verification** او د IPv6 Address ډولونه مهم دي.

د IPv6 Address بڼه

IPv6 Address د **Hexadecimal** عددونو په وسیله لیکل کېږي او د : نښې په وسیله جلا کېږي.

مثال:

```
2001:DB8:ACAD:1::1/64
```

دلته:

```
2001:DB8:ACAD:1
```

د Network Prefix برخه ده، او:

```
::1
```

د Interface/Host بڼه ښيي.

د IPv6 Prefix Length 64 دی.

د IPv6 مهم Address Types

د کتاب د CCNA Exam Topics له مخې لاندې IPv6 Address Types مهم دي:

1. Global Unicast

Global Unicast Address د IPv6 هغه Address دی چې د Global Network Communication لپاره کارېږي.

مثال:

2001:DB8:ACAD:1::10/64

2. Unique Local

Unique Local Address داخلي Local/شبکو لپاره کارول کېږي او د Global Internet لپاره Routable نه وي.

3. Link-Local

Link-Local Address د یوه Local Link دننه د ارتباط لپاره کارېږي.

د کتاب په Linux مثال کې Link-Local IPv6 Address داسې ښکاري:

fe80::e5b8:f355:636a:b2a4/64

او Scope یې link ښودل شوی.

4. Anycast

Anycast Address د څو Interfaces سره تړل کېدای شي؛ Packet د ورته Address لرونکو Interfaces له ډلې مناسب/نږدې Interface ته رسېږي.

5. Multicast

Multicast Address د څو Hosts یا Interfaces لپاره کارېږي.

6. Modified EUI-64

Modified EUI-64 هغه میتود دی چې د Interface MAC Address پر بنسټ د IPv6 Interface ID جوړولو لپاره کارول کېږي.

دا ټول Address Types د CCNA 200-301 د IPv6 Addressing موضوع برخه دي.

IPv6 Prefix

د IPv6 Network د برخې معلومولو لپاره **Prefix Length** کاروي.

مثال:

2001:DB8:ACAD:1::10/64

دلته:

/64

د Prefix Length دی.

په IPv4 کې د Subnet Mask مثال:

255.255.255.0

خو په IPv6 کې عموماً Prefix Length داسې ښودل کېږي:

/64

IPv6 Configuration Example

په Cisco Router کې د IPv6 Address Configuration لپاره:

```
R1(config)# ipv6 unicast-routing
R1(config)# interface GigabitEthernet0/0
R1(config-if)# ipv6 address 2001:DB8:ACAD:1::1/64
R1(config-if)# no shutdown

د Link-Local Address مشخص کولو مثال:
R1(config)# interface GigabitEthernet0/0
R1(config-if)# ipv6 address FE80::1 link-local

د Interface Configuration داسې کېدای شي:
R1(config)# interface GigabitEthernet0/0
R1(config-if)# ipv6 address 2001:DB8:ACAD:1::1/64
R1(config-if)# ipv6 address FE80::1 link-local
```

R1(config-if)# no shutdown

IPv6 Verification

د IPv6 Interface Address د کتلو لپاره:

R1# show ipv6 interface brief

د IPv6 Routing Table لپاره:

R1# show ipv6 route

د Interface بشپړ IPv6 معلوماتو لپاره:

R1# show ipv6 interface

IPv6 د 128-bit Addressing پروتوکول دی چې د IPv4 د 32-bit Addressing په پرتله ډېر لوی Address Space لري. د CCNA لپاره د IPv6 په برخه کې **IPv6 Address**، **Prefix**، **Global Unicast**، **Unique Local**، **Link-Local**، **Anycast**، **Multicast** او **Modified EUI-64** مهم موضوعات دي.

Wide Area Network (WAN)

WAN (Wide Area Network) هغه Network دی چې د جغرافیایي پلوه په پراخه سیمه کې مختلف **LANs** او **Network Sites** سره نښلوي. کولای شي د ښارونو، ولایتونو، هېوادونو او حتی د نړۍ په کچه شبکې سره وصل کړي.

مثال:

LAN — Router — WAN — Router — LAN

په ساده ډول:

Office A Office B

LAN LAN

| |

Switch Switch

| |

Router ===== WAN ===== Router

WAN ولې کارول کېږي؟

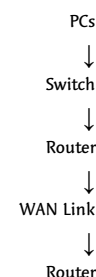
WAN هغه وخت کارېږي چې مختلف Network Sites په یوه پراخه جغرافیایي سیمه کې موقعیت ولري او اړتیا وي چې له یو بل سره Network Communication ولري.

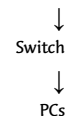
WAN او LAN توپیر

ځانګړتیا	LAN	WAN
بشپړ نوم	Local Area Network	Wide Area Network
ساحه	محدوده	پراخه
مثال	د یوه دفتر Network	د مختلفو ښارونو دفترونه
اتصال	Switch/Router	WAN Links او Router
	Local Devices نښلول	مختلف Sites نښلول

WAN Connection

په WAN کې عموماً **Routers** د مختلفو Network Sites ترمنځ د ارتباط لپاره کارېږي.





Router د مختلفو شبکو ترمنځ Packet ونه Forward کوي.

WAN Configuration Example

د دوو Routers ترمنځ د WAN Link ساده مثال:

```

R1 R2
| |
G0/1 G0/1
| |
10.0.0.1 ----- 10.0.0.2
  
```

WAN Network

R1 Configuration

```

R1(config)# interface GigabitEthernet0/1
R1(config-if)# ip address 10.0.0.1 255.255.255.252
R1(config-if)# no shutdown
  
```

R2 Configuration

```

R2(config)# interface GigabitEthernet0/1
R2(config-if)# ip address 10.0.0.2 255.255.255.252
R2(config-if)# no shutdown
  
```

Connectivity Test

له R1 څخه:

```
R1# ping 10.0.0.2
```

له R2 څخه:

```
R2# ping 10.0.0.1
```

که Ping بريالی شي، د دواړو Routers ترمنځ IP Connectivity موجوده ده.

WAN روتینګ

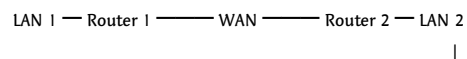
کله چې WAN له دوو څخه زیات Networks سره ونښلوي، Router ته د نورو Networks Routes هم پکار وي. په لاندې طریقو زده کېدای شي:

Static Routing

یا

Dynamic Routing

مثال:



Routing Table

Router د Routing Table پر اساس ټاکي چې Packet باید کومې لارې ته واستول شي.

لنډه پایله

WAN د پراخې جغرافیایي سیمې مختلف Networks یا Sites سره نښلوي **Router**. د WAN په جوړښت کې مهم رول لري، ځکه د مختلفو Networks ترمنځ Packet ونه Forward کوي.

HDLC & PPP

د ورکړل شوي **CCNA 200-301 Volume 2** له مخې، **HDLC** او **PPP** د WAN د Point-to-Point ارتباطاتو اړوند مهم Protocols دي. خو په دې ورکړل شوي **Volume 2** کې د **HDLC** او **PPP** بشپړ **Configuration مثالونه** نه دي وړاندې شوي؛ نو زه به دلته یوازې هغه معلومات ولیکم چې سرچینه یې ملاتړ کوي، او Configuration به یوازې هغه وخت درکړم چې په کتاب کې موجود وي.

HDLC — High-Level Data Link Control

HDLC (High-Level Data Link Control) د **Data Link Layer** یو Protocol دی چې د Point-to-Point WAN ارتباطاتو لپاره کارول کېږي.

د HDLC دنده دا ده چې د WAN Link پر سر د Data Frames انتقال تنظيم کړي.

Router R1
|
| HDLC
|
Router R2

PPP — Point-to-Point Protocol

PPP (Point-to-Point Protocol) د Point-to-Point WAN Links لپاره کارېدونکی Data Link Protocol دی.

د PPP د HDLC په پرتله د Authentication او نورو امکاناتو لپاره پراخ ملاتړ لري.

Router R1
|
| PPP
|
Router R2

PPP Authentication

د PPP Authentication لپاره مهم انتخابونه:

• **PAP — Password Authentication Protocol**

• **CHAP — Challenge Handshake Authentication Protocol**

د دې له لارې Router کولای شي د Point-to-Point Link په مقابل لوري کې خپل Peer Authenticate کړي.

PPPoE & MLPPP

PPPoE — PPP over Ethernet

PPPoE (Point-to-Point Protocol over Ethernet) د PPP پروتوکول د Ethernet شبکې پر سر انتقالوي.

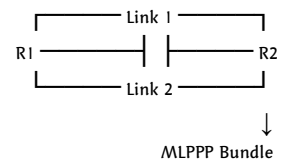
په ساده ډول:

Ethernet
↓
PPPoE
↓
PPP

د PPPoE په ځانګړي ډول هغه وخت مهم دی چې د PPP Features د Ethernet-based Access Network له لارې استعمالېږي.

MLPPP — Multilink PPP

MLPPP (Multilink Point-to-Point Protocol) د PPP هغه ځانګړتیا ده چې څو Physical Links د یوه Logical/Multilink ارتباط په توګه استعمالوي.



یعنې د څو Links په یوځای کولو سره یو **Multilink Bundle** جوړېږي.

د څلورو Protocols لنډ توپیر

Protocol	بشپړ نوم	اصلي مفهوم
HDLC	High-Level Data Link Control	Point-to-Point WAN Data Link
PPP	Point-to-Point Protocol	Point-to-Point WAN Protocol
PPPoE	PPP over Ethernet	د PPP Ethernet پر سر
MLPPP	Multilink PPP	څو PPP Links د یوه Logical Link په توګه

مهمه یادونه

ستاسې د ورکړل شوي CCNA 200-301 Volume 2 په موجوده محتوا کې د HDLC، PPP، PPPoE او MLPPP بشپړ Cisco Configuration Examples نه دي وړاندې شوي. له همدې امله زه دلته له کتاب څخه بهر Configuration Commands نه ورزیاتوم، څو ستاسې د «پوازي د ورکړل شوي کتاب له مخې» اصول مراعات شي.

Circuit Switching — Packet Switching — MPLS — Metro Ethernet — Broadband

د ورکړل شوي CCNA 200-301 Official Cert Guide, Volume 2 له مخې دا موضوعات د WAN Architecture له برخې سره تړاو لري. لاندې معلومات د همدې کتاب له محتوا څخه اخیستل شوي دي.

1. Circuit Switching

Circuit Switching هغه طریقه ده چې د ارتباط لپاره مخکې له مخکې یو مشخص **Dedicated Path/Circuit** جوړېږي او د ارتباط په جریان کې هماغه Circuit کارول کېږي. د WAN په پخوانیو ټکنالوژيو کې د **TDM/Serial** لینکونو په څېر ارتباطات د WAN د Access Links په توګه کارېدلي دي. کتاب د TDM لینکونو مثالونه **T1, T3, E1, E3** یادوي. ساده تصور:

R1 ————— Dedicated Circuit ————— R2

د Circuit Switching مهم مفهوم دا دی چې د ارتباط لپاره ګانګړې لاره/سرکټ رامنځته کېږي.

2. Packet Switching

Packet Switching کې Data په **Packets** وېشل کېږي او Network د هر Packet د انتقال لپاره د Network معلومات کاروي. د کتاب د IP Routing مثال:

R1 → R2 → R3 → R4

هر Router د Packet د Destination IP Address او خپل Routing Table پر اساس د Packet د راتلونکي انتقال پرېکړه کوي. له یوه Router څخه بل Router ته Forward کېږي.

Circuit او Packet Switching توپیر

Circuit Switching	Packet Switching
ګانګړتیا	
Dedicated Circuit ارتباط	Packets
لاره	Network د Routing پر اساس ګانګړتیا Circuit
مثال TDM/Serial WAN	IP Network
Forwarding Circuit-oriented	Packet-oriented

3. MPLS — Multiprotocol Label Switching

MPLS (Multiprotocol Label Switching) د WAN Technology ده چې Service Provider پرې د مشتریانو ترمنځ **IP-based WAN Service** جوړوي. د MPLS Network دننه د Packet Forwarding لپاره د Destination IP Address پر ځای **MPLS Labels** کارول کېږي.

CE (Customer Edge):

د Customer په Site کې عموماً Router وي.

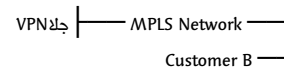
PE (Provider Edge):

د Service Provider د Network په Edge کې Router وي.

MPLS VPN

MPLS VPN اجازه ورکوي چې څو Customers د یوه MPLS Network څخه استفاده وکړي، خو د هر Customer Traffic او Routes له نورو Customers څخه جلا وساتل شي.

Customer A



د MPLS VPN د Customer لپاره **Layer 3 Service** وړاندې کوي.

MPLS Configuration

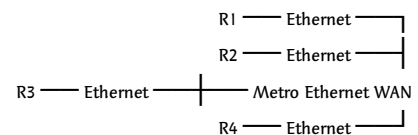
مهم: د دې موضوع لپاره د کتاب په Customer-side برخه کې د MPLS بشپړ Cisco Configuration Example نه دی ورکړل شوی؛ کتاب د MPLS Architecture، CE/PE، VPN، Routing او QoS مفاهیم تشریح کوي. نو له کتاب څخه بهر Configuration Command نه ورزیاتوم.

4. Metro Ethernet

Metro Ethernet (MetroE) د WAN Service یو ډول دی چې Customer ته د **Layer 2 Ethernet Service** ورکوي.

د MetroE په Network کې Customer Device د Service Provider Device سره د **Ethernet Access Link** له لارې وصلېږي Service Provider د. Customer Ethernet Frames له یوه Site څخه بل Site ته Forward کوي.

ساده جوړښت:



د Metro Ethernet د Customer له نظره تقریباً داسې ښکاري لکه یوه لویه **Ethernet Switch** چې ټول Sites سره نښلوي.

Metro Ethernet Access Link

Customer او Service Provider ترمنځ فزیکي لینک ته **Access Link** ویل کېږي، او د Ethernet په حالت کې ورته **Ethernet Access Link** ویل کېږي. د دې ارتباط لپاره **UNI (User Network Interface)** اصطلاح هم کارېږي.

Metro Ethernet Service Types

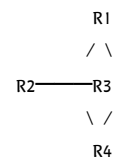
لنډ نوم Service	Topology
Ethernet Line Service E-Line	Point-to-Point
Ethernet LAN Service E-LAN	Full Mesh
Ethernet Tree Service E-Tree	Hub-and-Spoke / Partial Mesh / Point-to-Multipoint

E-Line



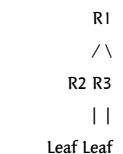
یوازې دوه Customer Devices یو بل سره Ethernet Frames تبادله کوي.

E-LAN



ټول Devices کولای شي له یو بل سره مستقیم Ethernet Frames تبادله کړي.

E-Tree



د Root Site له Leaf Sites سره ارتباط لري، خو د Leaf Sites له یو بل سره مستقیم ارتباط نه لري.

Metro Ethernet Configuration

د Service Provider د Metro Ethernet داخلي Configuration د Customer له لوري نه کېږي. د کتاب په محتوا کې د **E-Line/E-LAN/E-Tree** لپاره د Customer-side بشپړ Cisco Configuration نه دی ورکړل شوی؛ ځکه MetroE د Service Provider WAN Service دی.

5. Broadband

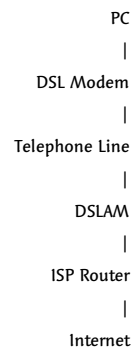
Broadband د لوړ سرعت Internet Access ټکنالوژیو لپاره کارول کېږي. د کتاب د WAN Architecture له مخې مهم Broadband/Internet Access

ټکنالوژی دا دي:

- DSL
- Cable Internet
- 4G/5G Wireless
- Fiber Ethernet

DSL — Digital Subscriber Line

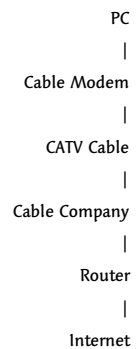
د DSL د Telco موجوده **Telephone Copper Local Loop** کاروي او د لوړ سرعت Data انتقال لپاره کارول کېږي. DSL کولای شي د Telephone Voice او Digital Data لپاره هماغه Telephone Line استعمال کړي.



DSLAM (DSL Access Multiplexer) د Telco په Central Office کې د Voice او Data Signals جلا کوي؛ Data Router ته او Voice د Voice Switch/PSTN لوري ته استوي.

Cable Internet

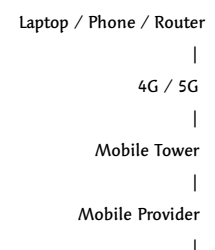
Cable Internet د **CATV (Cable TV) Coaxial Cabling** څخه استفاده کوي.



د DSL په څېر Cable Internet هم عموماً **Asymmetric Speeds** لري، یعنې Downstream Speed د Upstream په پرتله لوړه وي.

4G/5G Wireless

Wireless WAN د **Radio Waves** له لارې د Mobile Tower سره ارتباط جوړوي.



Internet

د کتاب له مخې 3G، 4G، LTE او 5G Wireless Internet Access مهم اصطلاحات دي Enterprise. هم کولای شي Router ته د 4 Wireless Card په نصبولو سره دغه ډول Internet Access استعمال کړي.

Fiber Ethernet Internet

Fiber Internet د **Fiber-Optic Cabling** څخه استفاده کوي. د کتاب له مخې Fiber عموماً د Copper DSL او Cable په پرتله د اوږدو واټنونو لپاره لوړ سرعت وړاندې کوي. ځينې ISP گانې Fiber Internet د **Ethernet Protocols over Fiber** په وسيله وړاندې کوي.

Router

|

Fiber

|

ISP

|

Internet

Broadband لنډه پرتله

Technology	Medium	مهم Device
DSL	Telephone Copper	DSL Modem / DSLAM
Cable Internet	CATV Cable	Cable Modem
4G/5G	Radio/Wireless	Mobile Tower / Wireless Router
Fiber Ethernet	Fiber Optic	Fiber/Ethernet Equipment

مهمه يادونه

د **Circuit Switching**، **MPLS**، **Metro Ethernet** او **Broadband** په دې موضوعاتو کې کتاب زياتره **WAN Architecture** او **Concepts** تشرېح کوي. د **MPLS** او **Metro Ethernet** لپاره د Customer له اړخه بشپړ **Cisco CLI Configuration** نه دی ورکړل شوی؛ نو د کتاب د اصولو مطابق مې له ځانه **Configuration Commands** نه دي اضافه کړي.

VPN — Virtual Private Network

VPN (Virtual Private Network) هغه امنيتي ټکنالوژي ده چې دوه Devices د يوه ناامن Network، لکه **Internet**، له لارې په داسې ډول سره نښلوي چې د Data په خوندي ډول انتقال شي VPN. د Private WAN په څېر د خوندي ارتباط ځانگړتياوې برابرې، خو د عام Internet پر سر کار کوي.

د VPN مهمې امنيتي دندې

VPN د لاندې امنيتي ځانگړتياوو لپاره کارېږي:

- **Confidentiality (Privacy)** د Data محرمانه ساتي او د منځگړي کس لپاره د Data د لوستلو وړ نه وي.
- **Authentication** معلوماتي چې د VPN Packet لېږونکی مجاز Device دی.
- **Data Integrity** معلوماتي چې د Data د انتقال پر مهال بدله شوې که نه.
- **Anti-Replay** د يوه معتبر Packet د بيا استعمال مخه نيسي.

VPN Tunnel

VPN عموماً د دوو Edge Devices ترمنځ يو **VPN Tunnel** جوړوي.

Office A Office B

LAN LAN

| |

RI ===== FWI

Secure VPN Tunnel

|

Internet

د VPN Devices اصلي IP Packet ته اضافي Headers ورزياتوي او Original IP Packet Encrypt کوي. له همدې امله که څوک Packet د Internet په منځ کې ترلاسه کړي، د Original Data محتوا نه شي لوستلای.

Site-to-Site VPN

Site-to-Site VPN د دوو Sites ترمنځ د VPN ارتباط لپاره کارېږي.

مثال:

Office A Office B

| |

Router A ===== Internet ===== Router B

VPN Tunnel

په دې ډول VPN کې د هر Site ټول Devices د یوه VPN Tunnel له لارې ارتباط کولای شي. هر PC ته جلا VPN جوړولو اړتیا نشته.

IPsec Site-to-Site VPN

IPsec د IP Networks لپاره د Security Services یو Architecture/Framework دی IPsec د VPN لپاره د **Data**، **Authentication**، **Confidentiality**

Integrity او **Anti-Replay** ګانګټیاوې برابروي.

د کتاب په مثال کې **GRE Tunnel + IPsec** یوځای کارول کېږي:

R1 ===== R2

GRE Tunnel + IPsec

|

Internet

GRE Tunnel مفهوم رامنځته کوي، او IPsec د Tunnel له لارې د تېرېدونکي Data لپاره Security برابروي.

Remote Access VPN

Remote Access VPN هغه وخت کارېږي چې یو Individual Device، لکه PC، د خپل VPN Connection له لارې Enterprise Network ته وصل شي.

Laptop

|

Internet

|

VPN Firewall

|

Enterprise Network

د Site-to-Site برعکس، Remote Access VPN کې یو User Device خپله VPN Connection جوړوي.

TLS Remote Access VPN

Remote Access VPNs ډېر وخت له **TLS (Transport Layer Security)** څخه استفاده کوي.

د کتاب له مخې، **Cisco AnyConnect Secure Mobility Client** په PC کې نصب کېدای شي او د TLS په وسیله VPN Tunnel جوړوي؛ د Tunnel له لارې

د PC ټول Traffic کبډای شي.

Remote Access VPN او Site-to-Site

	Site-to-Site VPN	Remote Access VPN
Typical Security Protocol	IPsec	TLS
Devices	ډېر Devices	یو Device
Connection	عموماً Permanent	عموماً On-Demand
	Office ↔ Office مثال	Laptop ↔ Enterprise

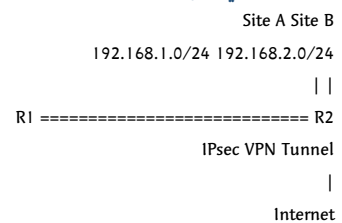
VPN Configuration Example

مهم: ستاسې د ورکړل شوي **CCNA 200-301 Volume 2** په دې VPN برخه کې د بشپړ **Cisco IPsec/GRE VPN CLI Configuration** مثال نه دی ورکړل

شوی. کتاب د VPN Architecture، IPsec، GRE، Site-to-Site او Remote Access مفاهیم تشریح کوي، نو زه له کتاب څخه بهر Configuration

Commands نه ورزیاتوم.

د VPN د عملي جوړښت مثال



په دې Architecture کې R1 او R2 د VPN Tunnel Endpoints دي او د دواړو Sites ترمنځ Traffic د VPN له لارې په خوندي ډول انتقالېږي.

لنډه پایله

VPN

↓

Secure Tunnel

↓

Encryption + Authentication

↓

Data Integrity + Anti-Replay

↓

Secure Communication over Internet

VPN د عام Internet پر سر د Private او Secure Network Communication لپاره کارېږي، او په CCNA کې یې مهم ډولونه **Site-to-Site VPN** او **Remote Access VPN** دي.

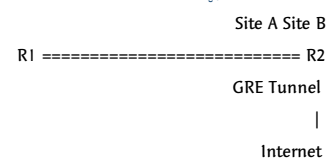
GRE — BGP — AAA

1. GRE — Generic Routing Encapsulation

GRE (Generic Routing Encapsulation) یو **Tunneling Protocol** دی چې د مختلفو Network Protocols یا Packets د انتقال لپاره یو منطقي Tunnel جوړوي.

د کتاب له مخې، GRE د VPN په جوړښت کې د Tunnel د جوړولو لپاره کارېدلی شي، خو GRE پخپله د Data د Encryption لپاره Security نه برابروي. له همدې امله **GRE + IPsec** یوځای کارول کېدای شي؛ GRE Tunnel جوړوي او IPsec د Traffic امنیت برابروي.

GRE ساده جوړښت



GRE Configuration Example

د کتاب په ورکړل شوي Volume 2 کې د GRE بشپړ Cisco CLI Configuration Example نه دی وړاندې شوی. نو د کتاب د اصولو مطابق دلته له ځانه Configuration Commands نه اضافه کوم.

2. BGP — Border Gateway Protocol

BGP (Border Gateway Protocol) د Dynamic Routing Protocols له ډلې څخه دی او د مختلفو **Autonomous Systems (AS)** ترمنځ د Routing

Information د تبادلې لپاره کارېږي.

د کتاب له مخې، BGP د Router د **Control Plane** له Routing Protocols څخه دی، لکه:

OSPF

EIGRP

RIP

BGP

دا Routing Protocols د Routing Table د جوړولو، بدلولو او تازه کولو لپاره کار کوي.

BGP ساده جوړښت

AS 100

|

R1

|

eBGP

|

R2

|

AS 200

دلته R1 او R2 د مختلفو Autonomous Systems برخه دي او BGP د دوی ترمنځ د Routing Information د تبادلې لپاره کارول کېدای شي.

BGP Configuration Example

د ورکړل شوي **CCNA 200-301 Volume 2** په موجوده محتوا کې د BGP بشپړ Cisco Configuration Example نه دی وړاندې شوی؛ نو له کتاب څخه بهر router bgp Configuration اضافه کوم.

3. AAA — Authentication, Authorization, and Accounting

AAA د Network Security یو Framework دی چې د User Access د کنټرول لپاره درې مهمې دندې لري:

Authentication

Authentication معلوماتو چې User واقعاً څوک دی.

Who are you?

مثال:

Username + Password

Authorization

Authorization معلوماتو چې Authenticated User کومو Resources یا Commands ته اجازه لري.

What are you allowed to do?

مثال:

User → محدود Access

Admin → Privileged Access

Accounting

Accounting د User د فعالیتونو او Access په اړه معلومات ثبتوي.

What did you do?

لکه:

Login

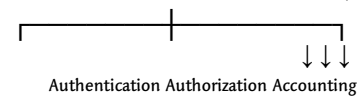
Logout

Access Activity

AAA درې برخې

AAA

|



Who are you? What can you do? What did you do?

AAA Configuration Example

د کتاب په موجود **Volume 2** کې د AAA د بشپړ Cisco IOS Configuration مثال نه دی وړاندې شوی. له همدې امله، د کتاب د سرچینې د اصولو مطابق، دلته له ځانه Configuration Commands نه ورزیاتوم.

لنډه پايله

موضوع

اصلي دنده

GRE

Tunnel جوړول

د Routing Information تبادله، په ځانگړي ډول د Autonomous Systems ترمنځ BGP

AAA

Accounting، Authorization، Authentication

يادونه: د دې درې وارو لپاره مې يوازې هغه معلومات وړاندې کړل چې ورکړل شوي **CCNA 200-301 Volume 2** يې ملاتړ کوي؛ GRE، BGP او AAA بشپړ CLI Configuration چې په کتاب کې نشته، قصداً مې نه دی ورزيات کړی.

1. NTP & Syslog

1.1 NTP — Network Time Protocol

NTP څه شی دی؟

NTP (Network Time Protocol) هغه Network Protocol دی چې د کمپیوټرونو، Router، Switch، Server، ونو او نورو Network Devices ترمنځ د وخت د برابرولو لپاره کارېږي.

په یوه Network کې کېدای شي لسگونه یا سلگونه وسایل موجود وي. که د هر Device ساعت مختلف وي، نو د Network د Events او Logs د تحلیل پر مهال ستونزه پیدا کېږي.

د مثال په توګه:

Router 10:30:15

Switch 10:35:42

Server 10:28:07

که په Router کې یوه ستونزه په 10:30 رامنځته شوې وي، خو Server کې وخت 10:28 وي، نو Administrator ته به معلومول ستونزمن وي چې Event په رېښتیا څه وخت رامنځته شوی.

NTP دا ستونزه حل کوي او د Network Devices د یوه معتبر Time Source سره Synchronize کوي.

1.2 NTP څنګه کار کوي؟

NTP عموماً د یوه **NTP Server** څخه د دقیق وخت معلومات اخلي.

مثلاً:

NTP Server

192.168.1.10

|

| | |

Router Switch Server

Router، Switch او Server د NTP Server څخه وخت اخلي او خپل ساعت ورسره Synchronize کوي.

NTP د **UDP Port 123** کاروي.

1.3 NTP اولې مهم دی؟

NTP په لاندې مواردو کې ډېر مهم دی:

- د Network Devices د وخت برابرول
- د Syslog Messages دقیق Timestamp
- د Network Troubleshooting
- د Security Events تحلیل
- د Authentication او Logging لپاره دقیق وخت
- د مختلفو Servers او Devices ترمنځ Time Synchronization

1.4 Cisco Router کې NTP Configurations

فرض کړئ زموږ NTP Server دا IP Address لري:

192.168.1.10

په Router کې:

Router(config)# ntp server 192.168.1.10

د NTP حالت معلومولو لپاره:

Router# show ntp status

د NTP Server سره د Association معلومولو لپاره:

Router# show ntp associations

د Router اوسنی وخت معلومولو لپاره:

Router# show clock

2. Syslog

2.1 Syslog څه شی دی؟

Syslog یو سیستم/پروتوکول دی چې Network Devices خپل مهم Events او Messages مرکزي ځای ته د ثبت او Monitoring لپاره استوي.

مثلاً په Router کې Interface Down شي:

Interface GigabitEthernet0/0 is down

یا یو Administrator Configuration بدله کړي.

دغه Events د Syslog Server له لارې ثبت او وروسته کتلی شو.

2.2 Syslog ولې مهم دی؟

فرض کړئ په یوه شرکت کې Router50 ونه او Switch ونه موجود دي.

که هر Device خپل Logs یوازې په خپل داخلي حافظه کې وساتي، Administrator باید هر Device جلا وگوري.

Syslog دا کار اسانه کوي:

Router 1 ----\

Router 2 ----\

Switch 1 -----> Syslog Server

Switch 2 ----/

Router 3 ----/

ټول مهم Logs یوه مرکزي Server ته استول کېږي.

2.3 Syslog کوم معلومات ثبتوي؟

Syslog کولی شي د لاندې Events معلومات ثبت کړي:

- Interface Up/Down
- Hardware Errors
- Configuration Changes
- Authentication Events
- System Warnings
- Network Errors
- Routing Events
- Security-related Events

2.4 Syslog Port

Syslog عموماً:

UDP 514

کاروي.

2.5 Syslog Severity Levels

Syslog Messages د اهمیت له مخې له 0 تر 7 پورې طبقه‌بندي کېږي.

Level	نوم	تشریح
0	Emergencies	سیستم تقریباً unusable دی
1	Alerts	سمدستي اقدام ته اړتیا لري
2	Critical	جدي ستونزه
3	Errors	Error رامنځته شوی
4	Warnings	خبردارۍ
5	Notifications	مهم عادي Event
6	Informational	معلوماتي پیغام
7	Debugging	د Debugging معلومات

مهم اصل

0 تر ټولو لوړ Severity لري او 7 تر ټولو ټیټ.

یعنې:

0 = ډېر جدي

1 = جدي

2 = Critical

3 = Error

4 = Warning

5 = Notification

6 = Information

7 = Debug

2.6 Cisco Syslog Configuration

فرض کړئ: Syslog Server

192.168.1.20

Router کي:

Router(config)# logging host 192.168.1.20

د Logging معلوماتو د کتلو لپاره:

Router# show logging

3. SNMP — Simple Network Management Protocol

3.1 SNMP څه شی دی؟

SNMP (Simple Network Management Protocol) د Network Devices د Monitoring او Management لپاره کارېږي.

د SNMP له لارې Network Administrator کولی شي معلوم کړي چې:

- Router څومره Traffic لري؟
- Interface څومره Packets لېږدوي؟
- Interface Up دی که Down ؟
- CPU څومره استعمالېږي؟
- Memory څومره استعمالېږي؟
- Device څومره وخت کېږي چې Restart شوی؟
- کوم Interface Error لري؟

3.2 SNMP څنگه کار کوي؟

SNMP عموماً د درې مهمو برخو له لارې کار کوي:

1. SNMP Manager

SNMP Manager هغه Management System دی چې Network Devices Monitor کوي.

2. SNMP Agent

SNMP Agent په Network Device کې موجود Software/Service دی چې د Device معلومات راټولوي او SNMP Manager ته یې ورکوي.

3. MIB

MIB (Management Information Base) هغه جوړښت دی چې د Device د Management معلوماتو تعریف پکې موجود وي.

عملي جریان:

SNMP Manager

|

SNMP Request

|

v

Router/Switch

SNMP Agent

|

v

MIB

3.3 SNMP Ports

SNMP عموماً لاندې UDP Ports کاروي:

UDP 161 → SNMP Queries

UDP 162 → SNMP Traps

SNMP Query

Manager له Device څخه معلومات غواړي.

مثلاً:

CPU Usage څو سلنه دی؟

SNMP Trap

Device پخپله Manager ته مهم Event استوي.

مثلاً:

Interface GigabitEthernet0/0 is DOWN

3.4 SNMP Versions

SNMPv1

د SNMP لومړنۍ نسخه ده او Security یې محدوده ده.

SNMPv2c

د v1 په پرتله ښه امکانات لري، خو د Security لپاره یې Community String کارېږي.

SNMPv3

د Security له نظره تر ټولو پرمختللي نسخه ده او د Authentication او Encryption امکانات لري.

3.5 Cisco SNMP Configuration

مثلاً د Read-Only Community String جوړول:

Router(config)# snmp-server community CiscoRO RO

دلته:

CiscoRO = Community String

RO = Read Only

د SNMP Manager/Server مشخص کول:

Router(config)# snmp-server host 192.168.1.50 version 2c CiscoRO

4. IP SLA — IP Service Level Agreement

4.1 IP SLA څه شی دی؟

په ساده ډول: Cisco IP SLA (IP Service Level Agreement) د یوه ځانگړنه ده چې د Network د Service او Connectivity Performance اندازه کولو لپاره کارېږي.

په ساده ډول:

IP SLA Router ته اجازه ورکوي چې Network په اتومات ډول Test او Monitor کړي.

Administrator کولی شي معلوم کړي چې یو Remote Device یا Network Service:

- Reachable دی که نه؟
- Response Time یې څومره دی؟
- Delay څومره دی؟
- Packet Loss شته که نه؟
- Network Service فعال دی که نه؟

4.2 IP SLA عملي مثال

فرض کړئ شرکت دوه Internet Connections لري:

Internet

/ \

ISP-1 ISP-2

| |

|

Router

موږ غواړو Router په دوامداره توگه ISP-1 Test کړي.

که ISP-1 کار ونه کړي، Router کولی شي د Routing Configuration له مخې بل Link استعمال کړي.

IP SLA دلته د Network Health معلومولو لپاره کارېږي.

4.3 IP SLA Configuration

فرض کړئ موږ غواړو دا IP Address Test کړو:

192.168.1.1

لومړی IP SLA جوړوو:

Router(config)# ip sla 1

د ICMP Echo Test ټاکو:

Router(config-ip-sla)# icmp-echo 192.168.1.1

Test هر 10 ثانیې وروسته ترسره کوو:

Router(config-ip-sla)# frequency 10

له Configuration Mode څخه وځو:

Router(config-ip-sla)# exit

IP SLA فعالوو:

Router(config)# ip sla schedule 1 life forever start-time now

4.4 IP SLA معلومات معلومول

د IP SLA Statistics:

Router# show ip sla statistics

د IP SLA Configuration:

Router# show ip sla configuration

5. Cisco Three-Layer Hierarchical Model

5.1 Hierarchical Model څه شی دی؟

Cisco Three-Layer Hierarchical Model د Enterprise Network د ډیزاین لپاره یو منظم Architecture دی.

په دې Model کې Network په درېیو اصلي Layers وېشل کېږي:

1. Access Layer

Distribution Layer .2

Core Layer .3

اصلي هدف دا دی چې: Network:

- منظم
- Scalable
- Reliable
- Manageable
- High Performance

وي.

5.2 Access Layer

Access Layer د Network هغه برخه ده چې End Devices ورسره مستقیم Connect کېږي. لکه:

- Computer
- Printer
- IP Phone
- Access Point
- Camera

مثال:

PC

|

|

Access Switch

|

Access Layer

د Access Layer مهم کارونه

- End Devices Connect
- VLAN Access برابروول
- Port Security
- Access Control
- Basic Network Connectivity

مثلاً:

PC 1 ----\

PC 2 ----- Access Switch

Printer ---/

دا ټول Devices د Access Layer له لارې Network ته داخلېږي.

5.3 Distribution Layer

Distribution Layer د Access Layer او Core Layer ترمنځ موقعیت لري.

دا Layer د Network Traffic د Control او Routing لپاره ډېر مهم دی.

د Distribution Layer مهم کارونه

- Inter-VLAN Routing
- Routing Policies
- ACL
- Traffic Filtering
- Route Summarization

- Redundancy
- د Access Layer Traffic کنترول

Inter-VLAN Routing

فرض کړئ موږ دوه VLANs لرو:

VLAN 10 → Administration

VLAN 20 → IT

که د VLAN 10 او VLAN 20 ترمنځ Communication ته اړتیا وي، Distribution Layer کولی شي Routing ترسره کړي.

5.4 Core Layer

Core Layer د Network Backbone دی.

دا Layer د Network مختلفې برخې په ډېر لوړ سرعت سره له یو بل سره نښلوي.

مثال:

Core

/\

/\

Distribution Distribution

/\ /\

Access Access Access Access

د Core Layer مهم هدف

Core Layer باید:

- Fast
- Reliable
- Highly Available
- Low Latency

وي.

Core Layer د User-level Policy او پیچلو Filtering کارونو لپاره نه، بلکې د **High-Speed Transport** لپاره ډیزاین کېږي.

5.5 د درېیو Layers اړیکه

د یوه لوی شرکت مثال واخلو:

Internet

|

Router

|

CORE LAYER

/\

/\

DISTRIBUTION DISTRIBUTION

/\ /\

/\ /\

ACCESS ACCESS ACCESS ACCESS

| | | |

PCs Phones PCs APs

د دې Architecture په یاد ساتلو لپاره:

Access = Connect

Distribution = Control & Route

Core = Fast Transport

د ټول درس مهمه خلاصه

موضوع	مهمه Port/Protocol	اصلي دنده
NTP	UDP 123	د Devices وخت Synchronize کول
Syslog	UDP 514	د Events او Logs مرکزي ثبت
SNMP	UDP 161/162	د Network Devices Monitoring
IP SLA	د Operation مطابق	د Network Performance او Connectivity اندازه کول
Access Layer	—	د End Devices Connect کول
Distribution Layer	—	د Routing او Policy
Core Layer	—	د High-Speed Backbone

د یادولو لپاره ساده فورمول

NTP → Time

Syslog → Logs

SNMP → Monitoring

IP SLA → Testing/Performance

Access → Connect

Distribution → Control/Route

Core → Transport

دا ترتیب د CCNA د زده کړې لپاره مناسب دی، ځکه هره موضوع لومړی مفهوم، بیا د کار کولو طریقه، وروسته اصلي Components/Ports او په پای کې Cisco Configuration او عملي مثال تشریح کوي.

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English